

CONVENTIE din 19 iunie 1990

de aplicare a acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduala a controalelor la frontierele comune, Schengen, 19 iunie 1990

Emitent : PARLAMENTUL

Publicata in : BROSURA din 19 iunie 1990

Regatul Belgiei, Republica Federala Germania, Republica Franceza, Marele Ducat al Luxemburgului si Regatul Olandei, denumite in continuare Parti Contractante,

Bazindu-se pe Acordul de la Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduala a controalelor la frontierele comune,

Hotarind sa realizeze intentia exprimata in acest acord de a ajunge la eliminarea controalelor privind circulatia persoanelor la frontierele comune si de a facilita transportul si circulatia marfurilor;

Luind in considerare faptul ca Tratatul instituind Comunitatile Europene, completat prin Actul Unic European, prevede ca piata interna cuprinde un spatiu fara frontiere interne;

Luind in considerare faptul ca scopul urmarit de Partile Contractante coincide cu acest obiectiv, fara a aduce atingere masurilor care vor fi luate pentru aplicarea dispozitiilor tratatului;

Luind in considerare faptul ca punerea in practica a acestei intentii necesita o serie de masuri adecvate si o strinsa cooperare intre Partile Contractante,

Au convenit asupra celor ce urmeaza:

Titlul I

Definitii

ART. 1

In sensul prezentei Conventii, se intelege prin:

- frontiere interne: frontierele comune terestre ale Partilor Contractante, precum si aeroporturile pentru zborurile interne si porturile maritime pentru liniile regulate de pasageri care au ca punct de plecare sau ca destinatie exclusiva alte porturi de pe teritoriile Partilor Contractante, fara escale in porturi din afara acestor teritorii;

- frontiere externe: frontiera terestra si maritima, precum si aeroporturile si porturile maritime ale Partilor Contractante, daca nu sint frontiere interne; zbor intern: orice zbor care are ca punct de plecare sau ca destinatie exclusiva teritoriile Partilor Contractante, fara aterizare pe teritoriul unui stat tert;

- stat tert: orice alt stat decit Partile Contractante;

- strain: orice alta persoana decit cetatenii statelor membre ale Comunitatilor Europene;

- strain semnalat ca inadmisibil: orice strain semnalat ca inadmisibil in

Sistemul de Informare Schengen, potrivit dispozitiilor articolului 96;

- punct de trecere a frontierei: orice punct de trecere autorizat de autoritatile competente pentru trecerea frontierelor externe;
- control la frontiera: controlul la frontiere care se intemeiaza doar pe intentia de a trece frontiera, indiferent de orice alt motiv;
- transportator: orice persoana fizica sau juridica care asigura, cu titlu profesional, transportul de persoane pe cale aeriana, maritima sau terestra;
- permis de sedere: o autorizatie de orice natura eliberata de o Parte Contractanta, care confera dreptul de sedere pe teritoriul acesteia. Aceasta definitie nu include autorizatia temporara de sedere pe teritoriul unei Parti Contractante in vederea examinarii unei cereri de azil sau unei cereri pentru permis de sedere;
- cerere de azil: orice cerere prezentata in scris, oral sau in alt mod, de un strain, la frontiera externa sau pe teritoriul unei Parti Contractante, pentru a obtine recunoasterea calitatii sale de refugiat, in conformitate cu Conventia de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 si pentru a beneficia, in aceasta calitate, de dreptul de sedere;
- solicitant de azil: orice strain care a prezentat o cerere de azil in sensul prezentei Conventii, cerere asupra careia nu s-a luat o decizie definitiva;
- examinarea unei cereri de azil: ansamblul procedurilor de examinare, de decizie, si a masurilor luate pentru aplicarea deciziilor definitive cu privire la o cerere de azil, cu exceptia procedurii de determinare a Partii Contractante responsabile cu examinarea cererii de azil conform dispozitiilor prezentei Conventii.

Titlul II

Eliminarea controalelor la frontierele interne si circulatia persoanelor

CAP. 1

Trecerea frontierelor interne

ART. 2

(1) Frontierele interne pot fi trecute prin orice loc, fara efectuarea vreunui control al persoanelor.

(2) Totusi, pentru motive de ordine publica sau de securitate nationala, o Parte Contractanta poate decide, dupa consultarea celorlalte Parti Contractante, ca in cursul unei perioade limitate vor fi efectuate controale nationale la frontierele interne, adaptate la situatia aparuta. Daca motive de ordine publica sau de securitate nationala impun o actiune imediata, Partea Contractanta in cauza va lua masurile necesare si va informa in cel mai scurt timp posibil celelalte Parti Contractante.

(3) Eliminarea controlului persoanelor la frontierele interne nu va aduce atingere nici dispozitiilor articolului 22, nici exercitarii atributiilor politienesti de autoritatile competente ale fiecarei Parti Contractante pe intreg teritoriul sau conform legislatiei sale, si nici obligatiei de a detine, a purta si a prezenta actele si documentele prevazute de legislatia sa.

(4) Controalele asupra marfurilor se efectueaza conform dispozitiilor pertinente din prezenta Conventie.

CAP. 2

Trecerea frontierelor externe

ART. 3

(1) În principiu, frontierele externe pot fi trecute numai la punctele de trecere a frontierei și potrivit orarului de funcționare al acestora. Dispozițiile mai detaliate, precum și excepțiile și modalitățile micului trafic de frontieră, cit și regulile aplicabile unor categorii particulare de trafic maritim, cum sunt navigația de agrement sau pescuitul de coastă, vor fi adoptate de Comitetul executiv.

(2) Partile Contractante se angajează să instituie sancțiuni împotriva trecerii neautorizate a frontierelor externe în afara punctelor de trecere a frontierei și a orarului de funcționare a acestora.

ART. 4

(1) Partile Contractante garantează că din anul 1993, pasagerii unui zbor cu plecare dintr-un stat tert, care se îmbarcă pentru zboruri interne, vor fi supuși în prealabil, la intrare, unui control al persoanelor și bagajelor de mână în aeroportul unde aterizează zborul extern. Pasagerii unui zbor intern care se îmbarcă pentru un zbor având ca destinație state terte vor fi supuși în prealabil, la ieșire, unui control al persoanelor și bagajelor de mână în aeroportul de plecare a zborului extern.

(2) Partile Contractante iau măsurile necesare pentru efectuarea controalelor conform dispozițiilor paragrafului 1.

(3) Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică la controlul bagajelor înregistrate; acest control este efectuat în aeroportul ultimei destinații, respectiv în aeroportul plecării inițiale.

(4) Prin derogare de la definiția frontierelor interne, pînă la data prevăzută în paragraful 1, aeroporturile sînt considerate frontiere externe pentru zborurile interne.

ART. 5

(1) Intrarea pe teritoriile Partilor Contractante pentru o sedere care nu depășește trei luni poate fi acordată străinului care îndeplinește următoarele condiții:

a) posedă un document sau documente valabile stabilite de Comitetul executiv, care îi permit trecerea frontierei;

b) este în posesia unei vize valabile, dacă aceasta este cerută;

c) prezintă, dacă este cazul, documentele care justifică scopul și condițiile sederii planificate și dispune de mijloace suficiente de subzistență atât pentru sederea propusă, cit și pentru întoarcerea în țara de proveniență sau pentru tranzitul spre un stat tert în care admiterea sa este garantată, sau este în măsură să dobîndească în mod legal aceste mijloace;

d) nu este semnalat ca inadmisibil;

e) nu este considerat o amenințare pentru ordinea publică, securitatea națională sau relațiile internaționale ale uneia dintre Partile Contractante.

(2) Intrarea pe teritoriile Partilor Contractante trebuie să fie refuzată străinului care nu îndeplinește toate aceste condiții, în afara de cazul în care una dintre Parti consideră că este necesar să se deroge de la acest principiu pentru motive umanitare sau de interes național,

sau in baza obligatiilor internationale. In acest caz, admiterea este limitata la teritoriul Partii Contractante in cauza, care trebuie sa informeze despre aceasta celelalte Parti Contractante.

Aceste reguli nu impiedica aplicarea dispozitiilor speciale privitoare la dreptul de azil si nici a celor din articolul 18.

(3) Este admis pentru tranzit strainul care este titular al unui permis de sedere sau al unei vize de intoarcere eliberate de una din Partile Contractante sau, daca este necesar, al ambelor documente, in afara de cazul in care figureaza pe lista nationala a persoanelor semnalate ca inadmisibile a Partii Contractante la ale carei frontiere externe se prezinta.

ART. 6

(1) Circulatia transfrontaliera la frontierele externe este supusa controlului autoritatilor competente. Controlul se efectueaza potrivit unor principii uniforme, in cadrul competentelor nationale si a legislatiei nationale, tinandu-se cont de interesele tuturor Partilor Contractante pe intreg teritoriul Partilor Contractante.

(2) Principiile uniforme mentionate la paragraful 1 sint urmatoarele:

a) controlul persoanelor cuprinde nu numai verificarea documentelor de calatorie si a celorlalte conditii de intrare, de sedere, de munca si de iesire, ci si identificarea si prevenirea amenintarilor la adresa securitatii nationale si a ordinii publice a Partilor Contractante. Acest control se efectueaza si asupra vehiculelor si obiectelor aflate in posesia persoanelor care trec frontiera. Controlul se efectueaza de fiecare Parte Contractanta in conformitate cu legislatia sa, in special cu dispozitiile referitoare la perchezitie;

b) toate persoanele trebuie sa fie supuse cel putin unui control care sa permita stabilirea identitatii lor pe baza prezentarii documentelor de calatorie;

c) la intrare, strainii trebuie sa fie supusi unui control amanuntit, in sensul dispozitiilor de la litera a);

d) la iesire, se va proceda la un control impus in interesul tuturor Partilor Contractante, conform regimului juridic al strainilor, si pentru a determina si a preveni amenintarile la adresa securitatii nationale si a ordinii publice ale Partilor Contractante. Acest control se exercita in toate cazurile in privinta strainilor;

e) daca astfel de controale nu pot fi efectuate datorita unor circumstante speciale, trebuie stabilite prioritati. In aceasta privinta, in principiu, controlul circulatiei la intrare are prioritate asupra controlului la iesire.

(3) Autoritatile competente utilizeaza unitati mobile pentru a exercita supravegherea frontierelor externe intre punctele de trecere a frontierei in mod asemanator sint supravegheate si punctele de trecere a frontierei in afara orarului de functionare a acestora. Acest control este efectuat in asa fel incit sa nu incurajeze persoanele sa evite controlul la punctele de trecere. Modalitatile de supraveghere sint stabilite, daca este cazul, de Comitetul executiv.

(4) Partile Contractante se angajeaza sa plaseze efective adecvate si in numar suficient pentru exercitarea controlului si pentru supravegherea frontierelor externe.

(5) Un control similar se exercita la frontierele externe.

ART. 7

Partile Contractante isi acorda asistenta si asigura o cooperare strinsa si permanenta in vederea exercitarii eficiente a controalelor si supravegherilor. Ele procedeaza, in special, la schimbul tuturor informatiilor pertinente si importante, cu exceptia datelor individuale referitoare la persoane nominalizate si in lipsa unor dispozitii contrare ale prezentei Conventii, la armonizarea, in masura in care este posibil, a instructiunilor date autoritatilor insarcinate cu controalele si la promovarea formarii profesionale si a unui sistem de reciclare uniforma a personalului care efectueaza controalele. Aceasta cooperare poate lua forma unui schimb de agenti de legatura.

ART. 8

Comitetul executiv ia deciziile necesare cu privire la modalitatile practice de efectuare a controlului si de supraveghere a frontierelor.

CAP. 3

Vize

Sectiunea 1

Vize pentru sederile de scurta durata

ART. 9

(1) Partile Contractante se angajeaza sa adopte o politica comuna in ceea ce priveste circulatia persoanelor si, in special, cu privire la regimul vizelor. In acest scop isi acorda asistenta reciproca. Partile Contractante se angajeaza sa urmareasca, de comun acord, armonizarea politicii lor in materie de vize.

(2) In raport cu statele terte ai caror cetateni sint supusi unui regim al vizelor care este comun tuturor Partilor Contractante in momentul semnarii prezentei Conventii sau ulterior, acest regim al vizelor nu poate modificat decit prin acordul tuturor Partilor Contractante. In mod exceptional, o Parte Contractanta poate deroga de la regimul comun al vizelor in privinta unui stat tert, din ratiuni imperative care tin de politica nationala si care impun luarea unei decizii urgente. In prealabil, ea trebuie sa consulte celelalte Parti Contractante si, in luarea deciziei, sa tina cont atit de interesele lor cit si de consecintele acesteia.

ART. 10

(1) Se instituie o viza uniforma, valabila pe teritoriile tuturor Partilor Contractante. Aceasta viza, a carei durata de valabilitate este reglementata de articolul 11, poate fi eliberata pentru o sedere de cel mult trei luni.

(2) Pina la instituirea unei astfel de vize, Partile Contractante isi recunosc vizele nationale, daca eliberarea lor se efectueaza in temeiul conditiilor si criteriilor comune determinate conform dispozitiilor pertinente ale prezentului capitol.

(3) Prin derogare de la dispozitiile paragrafelor 1 si 2, fiecare Parte Contractanta isi rezerva dreptul de a restringe valabilitatea teritoriala a vizei, in acord cu modalitatile comune determinate conform dispozitiilor pertinente ale prezentului capitol.

ART. 11

(1) Viza instituita in articolul 10 poate fi:

a) o viza de calatorie valabila pentru una sau mai multe intrari, fara ca durata unei sederi neinterupte sau durata totala a sederilor succesive, calculata de la data primei intrari, sa depaseasca trei luni pe semestru;

b) o viza de tranzit care permite titularului sau tranzitarea teritoriilor Partilor Contractante o data, de doua ori sau, in mod exceptional, de mai multe ori, pentru a se deplasa pe teritoriul unui stat tert, fara ca durata unui tranzit sa depaseasca cinci zile.

(2) Dispozitiile paragrafului 1 nu exclud posibilitatea ca, in cursul semestrului avut in vedere, o Parte Contractanta sa elibereze, in caz de nevoie, o noua viza a carei valabilitate sa fie limitata la teritoriul sau.

ART. 12

(1) Viza uniforma prevazuta in articolul 10, paragraful 1, se elibereaza de autoritatile diplomatice si consulare ale Partilor Contractante si, daca este cazul, de autoritatile Partilor Contractante desemnate potrivit articolului 17.

(2) Partea Contractanta competenta sa elibereze aceasta viza este, in principiu, cea a destinatiei principale. Daca aceasta nu poate fi determinata, viza se elibereaza, in principiu, de oficiul diplomatic sau consular al Partii Contractante pe al carei teritoriu are loc prima intrare.

(3) Comitetul executiv precizeaza modalitatile de aplicare si, in special, criteriile de determinare a destinatiei principale.

ART. 13

(1) Viza nu poate fi aplicata pe un document de calatorie a carui durata de valabilitate a expirat.

(2) Durata valabilitatii documentului de calatorie trebuie sa fie mai lunga decit durata valabilitatii vizei, luind in considerare perioada de utilizare a vizei. Ea trebuie sa permita intoarcerea strainului in tara sa de origine sau intrarea sa intr-o tara terta.

ART. 14

(1) Viza nu poate fi aplicata pe un document de calatorie care nu este valabil in nici una din Partile Contractante. Daca documentul de calatorie nu este valabil decit in una sau citeva Parti Contractante, valabilitatea vizei care urmeaza sa fie aplicata este limitata la Partea sau Partile Contractante respective.

(2) Daca valabilitatea documentului de calatorie nu este recunoscuta de una sau mai multe Parti Contractante, viza poate fi eliberata sub forma unei autorizatii care sa tina loc de viza.

ART. 15

In principiu, vizele mentionate in articolul 10 pot fi eliberate numai daca strainul indeplineste conditiile de intrare stabilite in articolul 5, paragraful 1, literele a), c), d) si e).

ART. 16

Daca o Parte Contractanta considera necesar sa deroge, pentru unul din motivele enumerate in articolul 5, paragraful 2, de la principiul definit in articolul 15, eliberind o viza unui strain care nu indeplineste toate conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, valabilitatea acestei vize este limitata la teritoriul acestei Parti Contractante, care trebuie sa informeze despre acest lucru celelalte Parti Contractante.

ART. 17

(1) Comitetul executiv adopta reguli comune pentru examinarea cererilor de viza, vegheaza la aplicarea lor corecta si le adapteaza noilor situatii si circumstante.

(2) Totodata, Comitetul executiv precizeaza cazurile in care eliberarea unei vize este conditionata de consultarea autoritatii centrale a Partii Contractante sesizate, precum si, daca este cazul, a autoritatilor centrale ale celorlalte Parti Contractante.

(3) De asemenea, Comitetul executiv ia deciziile necesare privind urmatoarele chestiuni:

a) documentele de calatorie pe care poate fi aplicata o viza;

b) organele insarcinate cu eliberarea vizelor;

c) conditiile de eliberare a vizelor la frontiera;

d) forma, continutul, durata valabilitatii vizelor si taxele care trebuie percepute pentru eliberarea lor;

e) conditiile de prelungire si de refuz al vizelor mentionate la literele c) si d), cu respectarea intereselor tuturor Partilor Contractante;

f) modalitatile de limitare a valabilitatii teritoriale a vizelor;

g) principiile de elaborare a unei liste comune a strainilor semnalati ca inadmisibili, fara a aduce atingere dispozitiilor articolului 96.

Sectiunea 2

Vize pentru sederi de lunga durata

ART. 18

Vizele de sedere date pentru o perioada mai mare de trei luni sint vize nationale eliberate de una din Partile Contractante conform propriei sale legislatii. O astfel de viza permite titularului sau sa tranziteze teritoriile celorlalte Parti Contractante pentru a ajunge pe teritoriul Partii Contractante care a eliberat viza, in afara de cazul in care acesta nu indeplineste conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, literele a), d) si e) sau figureaza pe lista nationala a persoanelor semnalate ca inadmisibile a Partii Contractante al carei teritoriu doreste sa-l tranziteze.

CAP. 4

Conditii privind circulatia strainilor

ART. 19

(1) Strainii, titulari ai unei vize uniforme, care au intrat in conditii legale pe teritoriul uneia din Partile Contractante, pot circula liber pe teritoriile tuturor Partilor Contractante pe durata valabilitatii vizei, daca indeplinesc conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, literele a), c), d) si e).

(2) Pina la instituirea vizei uniforme, strainii, titulari ai unei vize eliberate de una din Partile Contractante, care au intrat in conditii legale pe teritoriul uneia dintre ele, pot circula liber pe teritoriile tuturor Partilor Contractante pe durata valabilitatii vizei si timp de maximum trei luni de la data primei intrari, daca indeplinesc conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, literele a), c), d) si e).

(3) Paragrafele 1 si 2 nu se aplica in cazul vizelor a caror valabilitate face obiectul unei limitari teritoriale conform dispozitiilor CAP. 3 din prezentul titlu.

(4) Dispozitiile prezentului articol se aplica fara a aduce atingere dispozitiilor articolului 22.

ART. 20

(1) Strainii care nu sint supusi obligatiei de a obtine o viza pot circula liber pe teritoriile Partilor Contractante pe o perioada de maximum trei luni in cursul unei perioade de sase luni de la data primei intrari, daca indeplinesc conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, literele a), c), d) si e).

(2) Dispozitiile paragrafului 1 nu aduc atingere dreptului fiecarei Parti Contractante de a prelungi peste trei luni sederea unui strain pe teritoriul sau, daca se ivesc circumstante exceptionale sau in aplicarea dispozitiilor unui tratat bilateral incheiat anterior intrarii in vigoare a prezentei Conventii.

(3) Dispozitiile prezentului articol se aplica fara a aduce atingere dispozitiilor articolului 22.

ART. 21

(1) Strainii, titulari ai unui permis de sedere eliberat de una din Partile Contractante pot, in baza acestui permis si a unui document de calatorie, ambele valabile, sa circule liber maximum trei luni pe teritoriul celorlalte Parti Contractante, daca indeplinesc conditiile de intrare prevazute in articolul 5, paragraful 1, literele a), c) si e), si daca nu figureaza pe lista nationala a persoanelor semnalate ca inadmisibile a Partii Contractante in cauza.

(2) Paragraful 1 se aplica si strainilor titulari ai unei autorizatii provizorii de sedere eliberate de una din Partile Contractante si ai unui document de calatorie eliberat de aceasta Parte Contractanta.

(3) Partile Contractante comunica Comitetului executiv lista documentelor pe care le elibereaza si care au valoare de permis de sedere sau autorizatie provizorie de sedere si document de calatorie in sensul prezentului articol.

(4) Dispozitiile prezentului articol se aplica fara a aduce atingere dispozitiilor articolului 22.

ART. 22

(1) Strainii intrati in conditii legale pe teritoriul unei Parti Contractante sint obligati sa-si declare prezenta autoritatilor competente ale Partii Contractante pe teritoriul careia au intrat, in conditiile stabilite de fiecare Parte Contractanta. Aceasta obligatie trebuie indeplinita, la alegerea fiecarei Parti Contractante, fie la intrare, fie in interiorul teritoriului Partii Contractante in care intra, in termen de trei zile lucratoare de la data intrarii.

(2) Strainii care au resedinta pe teritoriul uneia dintre Partile Contractante si care intra pe teritoriul altei Parti Contractante sint supusi obligatiei prevazute in paragraful 1.

(3) Fiecare Parte Contractanta stabileste exceptiile de la dispozitiile paragrafelor 1 si 2 si le comunica Comitetului executiv.

ART. 23

(1) In principiu, strainul care nu indeplineste sau nu mai indeplineste conditiile de sedere de scurta durata aplicabile pe teritoriul uneia din Partile Contractante trebuie sa paraseasca fara intirziere teritoriul Partilor Contractante.

(2) Strainul care dispune de un permis de sedere sau o autorizatie de sedere provizorie valabile, eliberate de o alta Parte Contractanta, trebuie sa se deplaseze fara intirziere pe teritoriul acelei Parti Contractante.

(3) Daca acest strain nu pleaca de buna voie, sau cind se poate prezuma ca nu va pleca, sau cind plecarea imediata a strainului se impune din motive de securitate nationala sau de ordine publica, strainul trebuie sa fie expulzat de pe teritoriul Partii Contractante pe care a fost arestat, in conditiile prevazute de dreptul intern al acestei Parti Contractante. Daca aplicarea dreptului intern nu permite expulzarea, Partea Contractanta in cauza ii poate permite sederea pe teritoriul sau.

(4) Expulzarea poate fi efectuata de pe teritoriul acestui stat catre tara de origine a persoanei in cauza sau catre orice alt stat in care admiterea sa este posibila, aplicandu-se cu precadere dispozitiile pertinente ale acordurilor privind reintrarea, incheiate de Partile Contractante.

(5) Dispozitiile paragrafului 4 nu aduc atingere dispozitiilor nationale privind dreptul de azil, nici aplicarii Conventiei de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 si nici dispozitiilor paragrafului 2 din prezentul articol si a celor din articolul 33, paragraful 1, din prezenta Conventie.

ART. 24

Sub rezerva definirii de Comitetul executiv a criteriilor si modalitatilor practice adecvate, Partile Contractante compenseaza intre ele dezechilibrele financiare care rezulta din obligatia de expulzare prevazuta in articolul 23, daca expulzarea nu se poate realiza pe cheltuiala strainului.

CAP. 5

Permisele de sedere si semnalarea de neadmitere

ART. 25

(1) Daca o Parte Contractanta intentioneaza sa elibereze un permis de sedere unui strain care este semnalat ca inadmisibil, ea consulta in prealabil Partea Contractanta care l-a semnalat si tine cont de interesele acesteia; permisul de sedere nu se elibereaza decit pentru motive serioase, in special de ordin umanitar sau rezultind din obligatiile internationale.

Daca permisul de sedere a fost eliberat, Partea Contractanta semnalanta retrage semnalarea inasa poate inscrie acel strain pe lista sa nationala a persoanelor semnalate ca inadmisibile.

(2) Daca se constata ca un strain, titular al unui permis de sedere valabil, eliberat de una din Partile Contractante, este semnalat ca inadmisibil, Partea Contractanta care l-a semnalat consulta Partea care a eliberat permisul de sedere pentru a determina daca exista motive suficiente pentru retragerea permisului de sedere.

Daca nu se retrage permisul de sedere, Partea Contractanta semnalanta retrage semnalarea, inasa poate inscrie acel strain pe lista sa nationala a persoanelor semnalate ca inadmisibile.

CAP. 6

Masuri de acompaniament

ART. 26

(1) Sub rezerva obligatiilor care decurg din aderarea la Conventia de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, Partile Contractante se angajeaza sa introduca in legislatiile lor nationale urmatoarele dispozitii:

a) Daca unui strain i se refuza intrarea pe teritoriul uneia dintre Partile Contractante, transportatorul care l-a adus la frontiera externa pe cale aeriana, maritima sau terestra este obligat sa isi asume din nou raspunderea pentru el, fara intirziere. La cererea autoritatilor de supraveghere a frontierei, el trebuie sa il duca inapoi pe strain in statul tert din care a fost transportat, in statul tert care a eliberat documentul de calatorie cu care acesta a calatorit, sau in orice alt stat tert in care are intrarea garantata;

b) Transportatorul este obligat sa ia toate masurile necesare pentru a se asigura ca strainul transportat pe cale aeriana sau maritima se afla in posesia documentelor de calatorie cerute la intrarea pe teritoriile Partilor Contractante.

(2) Sub rezerva obligatiilor care decurg din aderarea la Conventia de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 si cu respectarea dreptului lor constitutional, Partile Contractante se angajeaza sa instituie sanctiuni impotriva transportatorilor care transporta pe cale aeriana sau maritima, dintr-un stat tert spre teritoriul lor, straini care nu poseda documentele de calatorie necesare.

(3) Dispozitiile paragrafului 1, litera b) si ale paragrafului 2 se aplica si transportatorilor de grupuri care asigura legaturi rutiere internationale cu autocarul, cu exceptia traficului de frontiera.

ART. 27

(1) Partile Contractante se angajeaza sa instituie sanctiuni adecvate impotriva oricarei persoane care, in scopul de a obtine un folos material, ajuta sau incerca sa ajute un strain sa intre sau sa ramina pe teritoriul unei Parti Contractante cu incalcare legislatiei acelei Parti Contractante privind intrarea sau sederea strainilor.

(2) Daca o Parte Contractanta ia cunostinta de fapte mentionate la paragraful 1 care constituie o incalcare a legislatiei altei Parti Contractante, o informeaza pe aceasta din urma.

(3) Partea Contractanta care solicita altei Parti Contractante sa urmareasca, pe motivul incalcarii legislatiei sale, faptele mentionate la paragraful 1, trebuie sa specifice dispozitiile legale care au fost incalcate, printr-un denunt oficial sau printr-un certificat al autoritatilor competente.

CAP. 7

Responsabilitatea pentru examinarea cererilor de azil

ART. 28

Partile Contractante isi reafirma obligatiile asumate prin Conventia de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, fara nici o restrictie geografica a domeniului de aplicare a acestor texte, precum si angajamentul de a coopera cu serviciile Inaltului Comisar al Natiunilor Unite pentru refugiatii in vederea aplicarii acestor acte.

ART. 29

(1) Partile Contractante se obliga sa asigure examinarea fiecărei cereri de azil depuse de un strain pe teritoriul uneia din ele.

(2) Aceasta obligatie nu implica si indatorirea Partii Contractante de a-l autoriza in toate cazurile pe solicitantul de azil sa intre sau sa ramina pe teritoriul ei.

Orice Parte Contractanta pastreaza dreptul de a refuza intrarea sau de a expulza un solicitant de azil spre un stat tert, in baza legislatiei sale nationale si in conformitate cu angajamentele sale internationale.

(3) Oricare ar fi Partea Contractanta careia strainul ii adreseaza cererea de azil, responsabilitatea examinarii cererii revine unei singure Parti Contractante. Aceasta se determina potrivit criteriilor stabilite in articolul 30.

(4) Dispozitiile paragrafului 3 nu impiedica Partile Contractante sa isi pastreze dreptul de a examina o cerere de azil pentru motive speciale care tin mai ales de dreptul intern, chiar daca responsabilitatea, in sensul prezentei Conventii, revine unei alte Parti Contractante.

ART. 30

(1) Partea Contractanta responsabila pentru examinarea unei cereri de azil se determina dupa cum urmeaza:

a) Daca o Parte Contractanta a eliberat solicitantului de azil o viza de orice natura sau un permis de sedere, ea este responsabila pentru examinarea cererii. Daca viza a fost eliberata cu autorizarea altei Parti Contractante, este responsabila Partea Contractanta care a acordat autorizatia;

b) Daca mai multe Parti Contractante au eliberat solicitantului de azil o viza de orice natura sau un permis de sedere, Partea responsabila este cea care a eliberat viza sau permisul de sedere care expira ultimul;

c) Cit timp solicitantul de azil nu a parasit teritoriul Partilor Contractante, responsabilitatea stabilita conform literelor a) si b) subzista, chiar daca durata valabilitatii vizei de orice fel sau a permisului de sedere a expirat. Daca solicitantul de azil a parasit teritoriile Partilor Contractante dupa eliberarea vizei sau a permisului de sedere, responsabilitatea se stabileste pe baza acestor documente conform literelor a) si b), in afara de cazul in care, intre timp, acestea au expirat conform legislatiei nationale;

d) Daca solicitantul de azil este scutit de Partile Contractante de obligatia de a obtine viza, este responsabila Partea Contractanta prin a carei frontiera externa a intrat solicitantul de azil pe teritoriile Partilor Contractante.

Cit timp armonizarea politicilor privind vizele nu este deplin realizata si daca solicitantul de azil este scutit de obligatia de a obtine o viza numai de anumite Parti Contractante, este responsabila Partea Contractanta prin a carei frontiera externa a intrat solicitantul de azil pe

teritoriile Partilor Contractante pe care beneficiaza de scutire de viza, sub rezerva dispozitiilor de la literelor a), b) si c).

Daca cererea de azil este adresata unei Parti Contractante care a eliberat solicitantului o viza de tranzit, indiferent daca solicitantul a trecut sau nu de controlul pasapoartelor, si daca viza de tranzit a fost eliberata dupa ce tara de tranzit s-a asigurat la autoritatile consulare sau diplomatice ale Partii Contractante de destinatie ca solicitantul de azil indeplineste conditiile de intrare in Partea Contractanta de destinatie, este responsabila pentru examinarea cererii Partea Contractanta de destinatie;

e) Daca solicitantul de azil a intrat pe teritoriile Partilor Contractante fara a se afla in posesia unuia sau mai multor documente stabilite de Comitetul executiv care sa ii permita trecerea frontierei, este responsabila Partea Contractanta prin a carei frontiera externa a intrat solicitantul de azil pe teritoriile Partilor Contractante;

f) Daca un strain a carui cerere de azil este deja in curs de examinare la una din Partile Contractante introduce o noua cerere, este responsabila Partea Contractanta la care cererea se afla in curs de examinare;

g) Daca un strain a carui cerere de azil anterioara a facut obiectul unei decizii definitive a uneia din Partile Contractante, introduce o noua cerere, este responsabila Partea Contractanta care a examinat cererea anterioara, daca solicitantul nu a parasit teritoriile Partilor Contractante.

(2) Daca o Parte Contractanta si-a asumat sarcina examinarii unei cereri de azil conform articolului 29, paragraful 4, Partea Contractanta care este responsabila conform prezentului articol, paragraful 1, este eliberata de obligatiile sale.

(3) Daca Partea Contractanta responsabila nu poate fi desemnata pe baza criteriilor definite la paragrafele 1 si 2, responsabilitatea revine Partii Contractante careia i-a fost prezentata cererea de azil.

ART. 31

(1) Partile Contractante se straduiesc sa determine cit mai repede careia dintre ele ii revine responsabilitatea examinarii unei cereri de azil.

(2) Daca o Parte Contractanta, care nu este responsabila potrivit articolului 30, este sesizata cu o cerere de azil de catre un strain care se afla pe teritoriul sau, aceasta Parte poate solicita Partii Contractante responsabile sa preia solicitantul de azil, in vederea examinarii cererii sale de azil.

(3) Daca solicitarea se efectueaza in termen de sase luni de la data depunerii cererii de azil, Partea Contractanta responsabila este obligata sa il preia pe solicitantul de azil vizat de paragraful 2. Daca solicitarea nu a fost efectuata in acest termen, Partea Contractanta la care a fost introdusa cererea de azil este responsabila pentru examinarea cererii.

ART. 32

Partea Contractanta responsabila pentru examinarea cererii de azil indeplineste procedura de examinare potrivit dreptului sau intern.

ART. 33

(1) Daca, pe durata procedurii de azil, solicitantul de azil se afla ilegal pe teritoriul altei Parti Contractante, Partea Contractanta responsabila este obligata sa il preia.

(2) Paragraful 1 nu este aplicabil atunci cind cealalta Parte Contractanta a eliberat solicitantului de azil un permis de sedere cu o valabilitate de cel putin un an. In acest caz, responsabilitatea de a examina cererea revine celeilalte Parti Contractante.

ART. 34

(1) Partea Contractanta responsabila va fi obligata sa preia strainul caruia i s-a respins definitiv cererea de azil si care a intrat pe teritoriul altei Parti Contractante fara a avea acolo sederea autorizata.

(2) Totusi, paragraful 1 nu se va aplica atunci cind Partea Contractanta responsabila l-a expulzat pe strain in afara teritoriilor Partilor Contractante.

ART. 35

(1) Partea Contractanta care i-a recunoscut unui strain statutul de refugiat si i-a acordat dreptul de sedere este obligata sa isi asume responsabilitatea pentru examinarea cererii de azil a unui membru al familiei acestuia, cu conditia ca cei interesati sa fie de acord.

(2) Membrul de familie, in sensul paragrafului 1 este sotul sau copilul necasatorit in virsta de pina la optsprezece ani al refugiatului sau, daca refugiatul este un copil necasatorit in virsta de pina la optsprezece ani, tatal sau mama acestuia.

ART. 36

Orice Parte Contractanta responsabila pentru examinarea cererii de azil poate, din ratiuni umanitare bazate mai ales pe motive familiale sau culturale, sa solicite altei Parti Contractante sa preia aceasta competenta, daca persoana in cauza doreste acest lucru. Partea Contractanta solicitata apreciaza daca poate accepta aceasta cerere.

ART. 37

(1) Autoritatile competente ale Partilor Contractante isi comunica reciproc, cit mai repede posibil, informatiile care au ca obiect:

a) reglementari sau masuri noi adoptate in domeniul dreptului de azil sau al regimului solicitantilor de azil, cel tirziu la data intrarii lor in vigoare;

b) date statistice privind sosirile lunare ale solicitantilor de azil, indicind principalele tari de provenienta si deciziile cu privire la cererile de azil, in masura in care aceste date sint disponibile;

c) aparitia sau cresterea semnificativa a anumitor grupuri de solicitanti de azil si informatiile detinute cu privire la aceste aspecte;

d) decizii fundamentale in domeniul dreptului de azil.

(2) Partile Contractante garanteaza, de asemenea, o cooperare strinsa in privinta culegerii informatiilor asupra situatiei solicitantilor de azil in tarile lor de provenienta, pentru a ajunge la o evaluare comuna.

(3) Orice indicatie data de o Parte Contractanta privind prelucrarea confidentiala a informatiilor pe care le comunica trebuie respectata de celelalte Parti Contractante.

ART. 38

(1) Fiecare Parte Contractanta transmite tuturor celorlalte Parti Contractante, la cererea acestora, datele detinute cu privire la un solicitant de azil, care sint necesare pentru:

- determinarea Partii Contractante responsabile pentru examinarea cererii de azil;
- examinarea cererii de azil;
- punerea in executare a obligatiilor care decurg din prezentul capitol.

(2) Aceste date se pot referi numai la:

a) identitatea (nume si prenume, numele purtat anterior - daca este cazul, porecle sau pseudonime, data si locul nasterii, cetatenia actuala si cea anterioara a solicitantului de azil si, daca este cazul, a membrilor familiei sale);

b) documentele de identitate si de calatorie (referintele, perioadele de valabilitate, datele eliberarii, autoritatile care le-au eliberat, locul eliberarii etc.);

c) alte elemente necesare pentru stabilirea identitatii solicitantului;

d) locurile de sedere si itinerariile calatoriilor;

e) permisele de sedere sau vizele eliberate de o Parte Contractanta;

f) locul depunerii cererii de azil;

g) daca este cazul, data prezentarii unei cereri de azil anterioare, data prezentarii cererii actuale, stadiul in care se afla procedura, continutul deciziei luate.

(3) De asemenea, o Parte Contractanta poate solicita altei Parti Contractante sa ii comunice motivele invocate de solicitantul de azil in sprijinul cererii sale si, daca este cazul, motivele deciziei luate in privinta cererii. Partea Contractanta solicitata apreciaza daca poate da curs cererii care i-a fost prezentata. In toate cazurile, comunicarea acestor informatii este conditionata de consimtamintul solicitantului de azil.

(4) Schimbul de informatii se efectueaza la cererea unei Parti Contractante si nu poate avea loc decit intre autoritatile a caror desemnare a fost comunicata Comitetului executiv de fiecare Parte Contractanta.

(5) Informatiile schimbate nu pot fi utilizate decit pentru scopurile prevazute in paragraful 1. Aceste date nu pot fi comunicate decit autoritatilor si jurisdictiilor insarcinate cu:

- determinarea Partii Contractante competente pentru examinarea cererii de azil;
- examinarea cererii de azil;
- punerea in executare a obligatiilor care decurg din prezentul capitol.

(6) Partea Contractanta care transmite datele vegheaza asupra exactitatii si actualitatii lor.

Daca se constata ca aceasta Parte Contractanta a furnizat date inexacte sau care nu ar fi trebuit transmise, Partile Contractante destinate vor fi informate fara intirziere asupra acestui fapt. Ele sint obligate sa rectifice aceste informatii sau sa le sterga.

(7) Un solicitant de azil are dreptul de a i se comunica, la cerere, informatiile schimbate care il privesc, atita timp cit ele sint disponibile.

Daca el constata ca aceste informatii sint inexacte sau nu ar fi trebuit transmise, are dreptul sa ceara rectificarea sau stergerea lor. Corecturile se efectueaza in conditiile prevazute in paragraful 6.

(8) Fiecare Parte Contractanta in cauza tine evidenta transmiterii si receptarii informatiilor schimbate.

(9) Datele transmise se pastreaza un interval de timp care nu depaseste perioada necesara scopurilor pentru care au fost schimbate. Necesitatea pastrarii lor trebuie examinata la momentul potrivit de Partea Contractanta in cauza.

(10) In toate cazurile, datele transmise beneficiaza cel putin de aceeași protecție ca cea prevăzută de dreptul intern al Partii Contractante destinată pentru informații de natură similară.

(11) Dacă datele nu sunt prelucrate automat, ci într-un alt mod, fiecare Parte Contractantă trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura respectarea prezentului articol prin mijloace de control efective. Dacă o Parte Contractantă dispune de un serviciu de tipul celui menționat la paragraful 12, ea poate însărcina serviciul respectiv să exercite atribuțiile de control.

(12) Dacă una sau mai multe Parti Contractante doresc să informatizeze prelucrarea unei parti sau a tuturor datelor menționate la paragrafele 2 și 3, informatizarea va fi autorizată numai dacă Partile Contractante în cauză au adoptat legislația privitoare la asemenea prelucrări, care pune în aplicare principiile Convenției Consiliului European din 28 ianuarie 1981 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal și dacă au încredințat unui organ național adecvat controlul independent al prelucrării și utilizării datelor transmise conform prezentei Convenții.

Titlul III

Politia și securitatea

CAP. 1

Cooperarea polițienească

ART. 39

(1) Partile Contractante se angajează să asigure ca autoritățile lor polițienesti, în conformitate cu legislația națională și în limitele competențelor lor, își acordă asistență reciprocă în scopul prevenirii și descoperirii faptelor pedepsibile, dacă dreptul intern nu prevede ca cererea trebuie adresată autorităților judiciare și dacă cererea sau executarea ei nu antrenează aplicarea unor măsuri de constrângere de către Partea Contractantă solicitată. Dacă organele de poliție solicitate nu sunt competente să dea curs unei cereri, o înaintează autorităților competente.

(2) Informațiile scrise, furnizate de Partea Contractantă solicitată în virtutea dispozițiilor paragrafului 1, nu pot fi utilizate de Partea Contractantă solicitantă ca probă pentru dovedirea faptelor penale, decât cu acordul autorităților judiciare competente ale Partii Contractante solicitate.

(3) Cererile de asistență prevăzute în paragraful 1 și răspunsurile la aceste cereri pot fi schimbate între organele centrale ale fiecărei Parti Contractante însărcinate cu cooperarea polițienească internațională. Când cererea nu poate fi făcută în timp util conform procedurii de mai sus, organele de poliție ale Partii Contractante solicitante o pot adresa direct autorităților competente ale Partii Contractante solicitate, care pot răspunde direct. În acest caz, organul de poliție solicitant informează, în cel mai scurt termen, organul central al Partii Contractante solicitate însărcinat cu cooperarea polițienească internațională, despre cererea sa directă.

(4) In regiunile de frontiera, cooperarea poate fi reglementata prin intelegeri intre ministerele competente ale Partilor Contractante.

(5) Dispozitiile prezentului articol nu aduc atingere acordurilor bilaterale mai detaliate, prezente sau viitoare, incheiate intre Partile Contractante care au o frontiera comuna. Partile Contractante se informeaza reciproc despre aceste acorduri.

ART. 40

(1) Agentii de politie ai unei Parti Contractante care, in cadrul unei anchete judiciare, supravegheaza pe teritoriul statului lor o persoana suspectata ca a participat la savirsirea unei fapte penale care poate atrage extradarea, sint autorizate sa continue aceasta supraveghere pe teritoriul altei Parti Contractante, daca aceasta a autorizat supravegherea transfrontaliera pe baza unei cereri prealabile de asistenta judiciara. Prin autorizatie se pot impune anumite conditii.

La cerere, supravegherea este incredintata agentilor de politie ai Partii Contractante pe teritoriul careia se desfasoara.

Cererea de asistenta judiciara mentionata la alineatul 1 trebuie sa fie adresata unei autoritati desemnate de fiecare din Partile Contractante si care este competenta sa acorde sau sa transmita autorizatia ceruta.

(2) Cind, pentru motive deosebit de urgente, autorizarea prealabila a celeilalte Parti Contractante nu poate fi solicitata, agentii care efectueaza supravegherea sint autorizati sa continue dincolo de frontiera supravegherea unei persoane suspectate ca a savirsit faptele penale enumerate la paragraful 7, in conditiile de mai jos:

a) trecerea frontierei sa fie comunicata imediat, in timpul supravegherii, agentilor de politie ai Partii Contractante desemnate la paragraful 5, pe teritoriul careia continua supravegherea;

b) cererea de asistenta judiciara, prezentata conform paragrafului 1 si care arata motivele care justifica trecerea frontierei fara autorizare prealabila, sa fie transmisa fara intirziere;

Supravegherea se opreste imediat daca, in urma comunicarii la care se refera litera a), sau in urma cererii de la litera b), Partea Contractanta pe teritoriul careia are loc supravegherea cere acest lucru, sau daca autorizatia nu a fost obtinuta in decurs de 5 ore de la trecerea frontierei.

(3) Supravegherea la care se refera paragrafele 1 si 2 nu poate fi exercitata decit in urmatoarele conditii generale:

a) agentii care efectueaza supravegherea trebuie sa se conformeze dispozitiilor prezentului articol si dreptului intern al Partii Contractante pe al carei teritoriu opereaza; ei trebuie sa se conformeze instructiunilor autoritatilor locale competente;

b) cu exceptia situatiilor prevazute la paragraful 2, agentii de politie vor avea asupra lor in timpul supravegherii un document, care atesta acordarea autorizatiei;

c) agentii care efectueaza supravegherea trebuie sa fie in masura sa dovedeasca in orice moment ca actioneaza in calitate oficiala;

d) agentii care efectueaza supravegherea pot purta arma de serviciu in timpul supravegherii, cu exceptia cazului in care exista o decizie contrara expresa a Partii solicitate; folosirea armei este interzisa, cu exceptia cazului legitimei aparari;

e) intrarea in domiciliu si in alte locuri neaccesibile publicului este interzisa;

f) agentii care efectueaza supravegherea nu pot sa verifice identitatea si nici sa aresteze persoana supravegheata;

g) despre orice operatiune se intocmeste un raport catre autoritatile Partii Contractante pe teritoriul careia are loc; se poate cere prezentarea personala a agentilor care efectueaza supravegherea;

h) autoritatile Partii Contractante ai carei agenti au efectuat supravegherea asista la cererea autoritatilor Partii Contractante pe teritoriul careia s-a desfasurat supravegherea, la ancheta subsecventa operatiunii la care au luat parte, inclusiv la procedurile judiciare.

(4) Agentii la care se refera paragrafele 1 si 2 sint:

- in Regatul Belgiei: membrii politiei judiciare de pe langa parchete, ai jandarmeriei si ai politiei comunale, precum si agentii vamali, in ceea ce priveste atributiile acestora referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Republica Federala Germania: agentii din Polizeien des Bundes und der Liinder, precum si agentii Zollfahndungsdienst (serviciul de cercetari vamale) in calitatea lor de agenti auxiliari ai Ministerului Public, numai in ceea ce priveste traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope si traficul de arme;

- in Republica Franceza: ofiterii si agentii politiei judiciare din politia nationala si jandarmeria nationala, precum si agentii vamali, in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Marele Ducat al Luxemburgului: agentii jandarmeriei si politiei, precum si agentii vamali, in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Regatul Olandei: agentii din Rijkspolitie si Gemeentepolitie, precum si agentii serviciului fiscal de informare si cercetare competenti in materia obligatiilor vamale si a accizelor, in ceea ce priveste atributiile referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6.

(5) Autoritatea la care se refera paragrafele 1 si 2 este:

- in Regatul Belgiei: comisariatul general al politiei judiciare;

- in Republica Federala Germania: Bundeskriminalamt;

- in Republica Franceza: directia centrala a politiei judiciare;

- in Marele Ducat al Luxemburgului: procurorul general al statului;

- in Regatul Olandei: Landelijk Officier van Justitie responsabil cu supravegherea transfrontaliera.

(6) Partile Contractante pot, la nivel bilateral, sa extinda sfera de aplicare a prezentului articol si sa adopte dispozitii suplimentare in aplicarea sa.

(7) Supravegherea mentionata in paragraful 2 nu poate fi efectuata decit pentru una din urmatoarele fapte penale:

- asasinat;
- omor;
- viol;
- incendiere voluntara;
- falsificare de moneda;
- furt agravat si tainuire agravata;
- santaj;
- rapire si luare de ostatici;
- trafic de fiinte umane;
- trafic ilicit de stupefiante si substante psihotrope;
- infractiuni privind regimul armelor si materiilor explozive;
- distrugerea prin folosire de materii explozive;
- transport ilicit de deseuri toxice si periculoase.

ART. 41

(1) Agentii unei Parti Contractante care, pe teritoriul statului lor, urmaresc o persoana prinsa in flagrant savirsind una dintre faptele penale prevazute la paragraful 4 sau care a participat la savirsirea unei astfel de fapte penale, pot continua urmarirea pe teritoriul celeilalte Parti Contractante fara autorizatie prealabila, cind, datorita urgentei deosebite, autoritatile competente ale celeilalte Parti Contractante nu au putut fi informate in prealabil despre patrunderea pe acest teritoriu printr-unul din mijloacele de comunicare prevazute la articolul 44 sau cind autoritatile nu au putut fi la timp la locul respectiv pentru a prelua efectuarea urmaririi.

Aceiasi dispozitie se aplica si in situatia in care persoana urmarita, aflindu-se in stare de arest preventiv sau in executarea unei pedepse privative de libertate, a evadat.

Agentii care efectueaza urmarirea contacteaza autoritatile competente ale Partii Contractante pe teritoriul careia are loc urmarirea cel tirziu in momentul trecerii frontierei. La cererea Partii Contractante pe teritoriul careia are loc urmarirea, aceasta este oprita imediat. La cererea agentilor care efectueaza urmarirea, autoritatile locale competente retin persoana urmarita pentru a-i stabili identitatea sau pentru a o aresta.

(2) Urmarirea se efectueaza conform uneia dintre urmatoarele modalitati, definite in declaratia mentionata la paragraful 9:

a) agentii care efectueaza urmarirea nu au dreptul sa retina persoana urmarita;

b) daca nu se formuleaza nici o cerere de intrerupere a urmaririi si daca autoritatile locale competente nu pot interveni suficient de rapid, agentii care efectueaza urmarirea pot sa retina persoana urmarita pina cind agentii Partii Contractante pe teritoriul careia are loc urmarirea ii pot stabili identitatea sau o pot aresta, acestia din urma trebuind sa fie informati fara intirziere.

(3) Urmarirea se efectueaza in conformitate cu dispozitiile paragrafelor 1 si 2, intr-una din modalitatile urmatoare, definite in declaratia mentionata in paragraful 9:

a) intr-o anumita zona sau intr-un anumit interval de timp de la trecerea frontierei, care vor fi determinate in declaratie;

b) fara limitare in spatiu si timp.

(4) In declaratia prevazuta la paragraful 9, Partile Contractante definesc faptele penale la care se refera paragraful 1, intr-una din modalitatile urmatoare:

a) urmatoarele infractiuni:

- asasinat;

- omor;

- viol;

- incendiere voluntara;

- falsificare de moneda;

- furt agravat si tainuire agravata;

- santaj;

- rapire si luare de ostatici;

- trafic de fiinte umane;

- trafic ilicit de stupefiante si substante psihotrope;

- infractiuni privind regimul armelor si materiilor explozive;

- distrugerea prin folosire de materii explozive;

- transport ilicit de deseuri toxice si periculoase;

- parasirea locului unui accident care a produs moartea sau vatamarea corporala grava.

b) infractiuni care pot atrage extradarea.

(5) Urmarirea se poate efectua numai cu respectarea urmatoarelor conditii generale:

a) agentii care efectueaza urmarirea trebuie sa se conformeze dispozitiilor prezentului articol si dreptului intern al Partii Contractante pe teritoriul careia actioneaza; ei trebuie sa se conformeze instructiunilor autoritatilor locale competente;

b) urmarirea se efectueaza numai peste frontierele terestre;

c) patrunderea in domiciliu sau in locuri neaccesibile publicului este interzisa;

d) agentii care efectueaza urmarirea trebuie sa fie usor de identificat, fie prin purtarea uniformei, fie printr-o brasarda sau prin dispozitive accesorii plasate pe vehicul; este interzisa folosirea tinutei civile concomitent cu utilizarea vehiculelor fara semnele de identificare mentionate anterior; agentii care efectueaza urmarirea trebuie sa fie in masura sa dovedeasca oricind ca actioneaza in calitate oficiala;

e) agentii care efectueaza urmarirea isi pot purta arma de serviciu; folosirea ei este interzisa, cu exceptia cazurilor de legitima aparare;

f) din momentul in care persoana urmarita a fost retinuta conform paragrafului 2, litera b), pentru a fi adusa in fata autoritatilor locale competente, ea nu poate fi supusa decit unei perchezitii de siguranta; in timpul transferului sau se pot utiliza catusele; obiectele gasite asupra persoanei urmarite pot fi sechestrate;

g) dupa fiecare operatie mentionata la paragrafele 1, 2 si 3, agentii care efectueaza urmarirea se prezinta in fata autoritatilor locale competente ale Partii Contractante pe teritoriul careia au operat si efectueaza o informare cu privire la misiunea lor; la cererea acestor autoritati, ei sint obligati sa ramina la dispozitia lor pina cind imprejurarile in care

s-a desfasurat actiunea au fost suficient lamurite; aceasta prevedere este aplicabila chiar daca urmarirea nu s-a finalizat cu arestarea persoanei urmarite;

h) autoritatile Partii Contractante careia ii apartin agentii urmaritori asista, daca autoritatile Partii Contractante pe teritoriul careia s-a desfasurat supravegherea o cer, la ancheta subsecventa operatiunii la care au luat parte, inclusiv la procedurile judiciare.

(6) O persoana care, in urma actiunii prevazute la paragraful 2, a fost arestata de autoritatile competente, poate fi retinuta pentru interogatoriu, indiferent de cetatenia sa. Regulile pertinente din dreptul intern se aplica prin analogie.

Daca aceasta persoana nu are cetatenia Partii Contractante pe teritoriul careia a fost arestata, este pusa in libertate in cel mult in 6 ore de la arestare, fara a socoti orele de la miezul noptii pina la 9.00, cu exceptia cazului in care autoritatile locale competente au primit in prealabil o cerere de arestare preventiva in scopul extradarii in orice forma.

(7) Agentii vizati de paragrafele precedente sint:

- in Regatul Belgiei: membrii politiei judiciare de pe linga parchete, ai jandarmeriei si ai politiei comunale, precum si agentii vamali in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Republica Federala Germania: agentii din Polizeien des Bundes und der Liinder, precum si agentii Zollfahndungsdienst (serviciul de cercetari vamale) in calitatea lor de agenti auxiliari ai Ministerului;

Public, numai in ceea ce priveste traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope si traficul de arme;

- in Republica Franta: ofiterii si agentii politiei judiciare din politia nationala si jandarmeria nationala, precum si agentii vamali in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Marele Ducat al Luxemburgului: agentii jandarmeriei si ai politiei, precum si agentii vamali in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6;

- in Regatul Olandei: agentii din Rijkspolitie si din Gemeentepolitie, precum si agentii serviciului fiscal de informare si cercetare competenti in materia drepturilor vamale si a accizelor, in ceea ce priveste atributiile lor referitoare la traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope, la traficul de arme si materii explozive si la transportul ilicit de deseuri toxice si periculoase, in conditiile stabilite prin acordurile bilaterale pertinente la care se refera paragraful 6.

(8) In ceea ce priveste Partile Contractante vizate, prezentul articol nu trebuie sa aduca atingere articolului 27 din Tratatul Benelux privind extradarea si asistenta judiciara in materie penala din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

(9) In momentul semnarii prezentei conventii, fiecare Parte Contractanta face o declaratie in care defineste, in baza paragrafelor 2, 3 si 4, modalitatile de efectuare a urmaririi pe teritoriul sau pentru fiecare dintre Partile Contractante cu care are frontiera comuna.

O Parte Contractanta poate inlocui in orice moment declaratia sa cu alta, cu conditia ca aceasta sa nu restringa domeniul de aplicare a celei anterioare.

Fiecare declaratie este facuta dupa concertari cu fiecare Parte Contractanta interesata si in spiritul echivalentei regimurilor aplicabile de o parte si de alta a frontierelor interne.

(10) La nivel bilateral, Partile Contractante pot extinde sfera de aplicare a paragrafului 1 si pot adopta dispozitii suplimentare in aplicarea prezentului articol.

ART. 42

In cursul operatiunilor prevazute in articolele 40 si 41, agentii care actioneaza pe teritoriul altei Parti Contractante sint considerati agenti ai acelei Parti Contractante in ceea ce priveste faptele pedepsibile comise impotriva lor sau de catre ei.

ART. 43

(1) In cazul in care agentii unei Parti Contractante actioneaza pe teritoriul altei Parti Contractante potrivit articolelor 40 si 41 din prezenta conventie, prima Parte Contractanta raspunde pentru orice prejudicii cauzate de ei in cursul misiunii, conform legislatiei Partii Contractante pe teritoriul careia actioneaza.

(2) Partea Contractanta pe al carei teritoriu s-a produs prejudiciul mentionat la paragraful 1 repara acest prejudiciu in conditiile aplicabile in cazul prejudiciilor cauzate de proprii sai agenti.

(3) Partea Contractanta ai carei agenti au produs un prejudiciu oricarei persoane pe teritoriul altei Parti Contractante trebuie sa restituie intreaga suma platita de aceasta din urma victimei sau oricarei alte persoane indreptatite.

(4) Fara a aduce atingere exercitarii drepturilor sale fata de terti si fara a aduce atingere dispozitiilor paragrafului 3, in cazul prevazut la paragraful 1, fiecare Parte Contractanta se abtine sa ceara de la o alta Parte Contractanta restituirea cuantumului despagubirilor pe care le-a suportat.

ART. 44

(1) Conform conventiilor internationale pertinente si tinind cont de circumstantele locale si de posibilitatile tehnice, Partile Contractante instaleaza, in special in regiunile de frontiera, linii telefonice, radio, telex si alte legaturi directe, pentru a facilita cooperarea politieneasca si vamala, in special pentru transmiterea informatiilor in timp util in cadrul supravegherii si urmaririi transfrontaliere.

(2) Pe langa aceste masuri pe termen scurt, Partile Contractante examineaza, in special, urmatoarele posibilitati:

a) schimbul de materiale sau afectarea unor agenti de legatura dotati cu echipament radio adecvat;

b) largirea benzilor de frecventa utilizate in zonele de frontiera;

c) instalarea unei legaturi comune pentru serviciile de politie si vamale care actioneaza in aceleasi zone;

d) coordonarea programelor lor de cumparare a echipamentelor de comunicatie, in vederea punerii in functiune a unor sisteme de comunicare standardizate si compatibile.

ART. 45

(1) Partile Contractante se angajeaza sa ia masurile necesare pentru a garanta ca:

a) administratorii intreprinderilor care ofera servicii de cazare sau angajatii acestora vegheaza ca strainii cazati, inclusiv cetatenii altor Parti Contractante, ca si cei ai altor state membre ale Comunitatilor Europene, cu exceptia sotilor sau a minorilor care sint impreuna cu ei sau a membrilor grupurilor de calatori, sa completeze personal si sa semneze formularele de declaratie si sa isi dovedeasca identitatea prin prezentarea unui document de identitate valabil;

b) formularele astfel completate sint pastrate pentru autoritatile competente sau le sint inaintate, daca autoritatile considera ca acest lucru este necesar pentru prevenirea amenintarilor, pentru proceduri in materie penala sau pentru a afla ce s-a intimplat cu persoanele disparute sau care au fost victime ale unui accident, cu exceptia cazurilor in care legislatia nationala prevede altfel.

(2) Paragraful 1 se aplica prin analogie persoanelor cazate de orice persoana care are ca activitate acordarea cazarii, mai ales in corturi, rulote sau ambarcatiuni.

ART. 46

(1) In cazuri speciale, fiecare Parte Contractanta poate trimite Partii Contractante in cauza, cu respectarea legislatiei sale nationale si fara sa i se fi cerut acest lucru, orice informatie de care aceasta din urma poate fi interesata, pentru a ajuta la prevenirea unor infractiuni si a preveni faptele pedepsibile sau amenintarile la adresa ordinii publice si a securitatii.

(2) Fara a aduce atingere acordurilor privind cooperarea in zonele de frontiera prevazute in articolul 39, paragraful 4, informatiile sint schimbate prin intermediul unui organ central care urmeaza sa fie desemnat. In cazurile deosebit de urgente, schimbul de informatii in sensul prezentului articol poate avea loc direct intre autoritatile politienesti interesate, cu exceptia cazului in care reglementarile nationale prevad altfel. Organul central trebuie sa fie informat despre acest lucru in cel mai scurt timp.

ART. 47

(1) Partile Contractante pot incheia acorduri bilaterale care prevad detasarea unor agenti de legatura pentru o perioada determinata sau nedeterminata, dintr-o Parte Contractanta la autoritatile politienesti ale unei alte Parti Contractante.

(2) Detasarea agentilor de legatura pentru o perioada determinata sau nedeterminata are ca scop promovarea si accelerarea cooperarii intre Partile Contractante, in special prin acordarea de asistenta:

a) sub forma schimbului de informatii in scopul combaterii infractiunilor atat prin mijloace de prevenire, cit si prin mijloace punitive;

b) in conformitate cu cerintele de asistenta politieneasca reciproca si asistenta judiciara in materie penala;

c) pentru misiunile indeplinite de autoritatile responsabile pentru supravegherea frontierelor externe.

(3) Agentii de legatura au sarcina de a acorda consultanta si asistenta. Ei nu sint competenti sa intreprinda actiuni politienesti independente. Ei furnizeaza informatii si isi exercita indatoririle potrivit instructiunilor primite de la Partea Contractanta de origine si de la Partea Contractanta unde au fost detasati. Inainteaza cu regularitate rapoarte sefului serviciului de politie unde au fost detasati.

(4) Partile Contractante pot stabili, intr-un cadru bilateral sau multilateral, ca agentii de legatura dintr-o Parte Contractanta detasati intr-un stat tert reprezinta si interesele uneia sau mai multora dintre celelalte Parti Contractante. In temeiul unor astfel de acorduri, agentii de legatura detasati in state terte furnizeaza informatii altor Parti Contractante cind li se solicita acest lucru sau din proprie initiativa si, in limitele mandatului, indeplinesc sarcini in numele acestor Parti. Partile Contractante se informeaza reciproc in legatura cu intentiile lor in ceea ce priveste detasarea unor agenti de legatura in state terte.

CAP. 2

Asistenta judiciara in materie penala

ART. 48

(1) Dispozitiile prezentului capitol urmaresc sa completeze Conventia europeana de asistenta judiciara in materie penala din 20 aprilie 1959, precum si, in relatiile dintre Partile Contractante membre ale Uniunii economice Benelux, CAP. 2 din Tratatul Benelux privind extradarea si asistenta judiciara in materie penala din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, si sa faciliteze aplicarea acestor acorduri.

(2) Paragraful 1 nu afecteaza aplicarea dispozitiilor mai favorabile, cuprinse in acordurile bilaterale in vigoare intre Partile Contractante.

ART. 49

De asemenea, se acorda asistenta judiciara:

a) in proceduri privind fapte pedepsibile conform dreptului intern al uneia sau al ambelor Parti Contractante ca fiind incalcarile ale normelor juridice, constatate de autoritatile administrative a caror decizie poate fi atacata cu recurs in fata unei jurisdictii competente mai ales in materie penala;

b) in proceduri privind acordarea de despagubiri pentru cercetare nejustificata sau condamnare nelegala;

c) in procedurile gratioase;

d) in actiunile civile alaturate actiunilor penale, atit timp cit instanta nu a hotarit definitiv in ce priveste latura penala;

e) pentru a notifica comunicari judiciare care privesc executarea unei pedepse sau a unei masuri de siguranta, achitarea unei amenzi sau plata cheltuielilor de judecata;

f) pentru masuri privind suspendarea pronuntarii sau aminarea executarii unei pedepse sau a unei masuri de siguranta, liberarea conditionata sau suspendarea ori intreruperea executarii unei pedepse sau a unei masuri de siguranta.

ART. 50

(1) Partile Contractante se angajeaza sa isi acorde, in conformitate cu conventia si cu tratatul mentionate in articolul 48, asistenta judiciara cu privire la incalcarile dispozitiilor

legale si reglementare in materia accizelor, a taxei pe valoare adaugata si in materie vamala. Prin dispozitii in materie vamala se inteleg, normele enuntate in articolul 2 din Conventia din 7 septembrie 1967 intre Belgia, Republica Federala Germania, Franta, Italia, Luxemburg si Olanda privind asistenta reciproca intre administratiile vamale, precum si normele enuntate in articolul 2 din Regulamentul Consiliului C.E.E. nr. 1468/81 din 19 mai 1981.

(2) Cererile intemeiate pe fraudarea dispozitiilor privind accizele nu pot fi respinse pe motivul ca tara solicitata nu percepe accize asupra marfurilor vizate in cerere.

(3) Partea Contractanta solicitanta nu va transmite si nu va utiliza informatiile si probele evidente, obtinute de la Partea Contractanta solicitata, pentru alte anchete, urmariri sau proceduri decit cele mentionate in cerere, cu exceptia cazului in care are consimtamintul prealabil al Partii Contractante solicitate.

(4) Asistenta judiciara prevazuta in prezentul articol poate fi refuzata atunci cind valoarea totala prezumata a taxelor vamale neachitate in intregime sau eludate nu depaseste 25.000 ECU, sau atunci cind valoarea prezumata a marfurilor exportate sau importate fara autorizatie nu depaseste 100.000 ECU, cu exceptia situatiei in care, date fiind circumstantele sau identitatea celui acuzat, Partea Contractanta solicitanta considera cazul ca fiind foarte grav.

(5) Dispozitiile prezentului articol se aplica, de asemenea, atunci cind asistenta judiciara solicitata se refera la fapte care sint pasibile doar de o amenda pentru incalcari ale normelor juridice sanctionate de autoritati administrative si atunci cind emana de la o autoritate judiciara.

ART. 51

Partile Contractante nu pot subordona admisibilitatea comisiilor rogatorii privind perchezitii si sechestre indeplinirii altor conditii decit cele de mai jos:

a) legislatia celor doua Parti Contractante sa prevada pentru fapta care a determinat cererea de comisie rogatorie o pedeapsa privativa de libertate sau o masura de siguranta cu caracter restrictiv de libertate, al carei maxim este de cel putin sase luni, sau legislatia uneia dintre Partile Contractante sa prevada o sanctiune echivalenta, iar in legislatia celeilalte Parti Contractante, fapta sa fie pedepsita ca fiind o incalcare a normelor juridice, constatata de autoritatile administrative a caror decizie poate fi atacata cu recurs in fata unei jurisdictii competente mai ales in materie penala;

b) efectuarea comisiei rogatorii sa fie compatibila cu dreptul intern al Partii Contractante solicitate.

ART. 52

(1) Fiecare Parte Contractanta poate transmite acte procedurale direct prin posta persoanelor care se gasesc pe teritoriul altei Parti Contractante. Partile Contractante transmit Comitetului executiv o lista a actelor care pot fi trimise in acest mod.

(2) Daca exista motive sa se creada ca destinatarul nu intelege limba in care este redactat actul, acest act, sau cel putin pasajele importante ale acestuia, trebuie tradus in limba sau in una din limbile Partii Contractante pe teritoriul careia se gaseste destinatarul. Daca

autoritatea care expediază actul știe că destinatarul nu cunoaște decât o altă limbă, actul, sau cel puțin pasajele importante ale acestuia, trebuie traduse în această limbă.

(3) Expertul sau martorul care nu se prezintă în instanță, deși a fost citat prin poștă, nu poate fi supus nici unei sancțiuni sau unei măsuri restrictive, chiar dacă în citație se face mențiune cu privire la aplicarea unei pedepse, cu excepția cazului în care ulterior intră de bunăvoie pe teritoriul Partii solicitante și aici este din nou citat legal. Autoritatea care expediază citații prin poștă asigură ca acestea să nu implice nici o pedeapsă. Această dispoziție nu aduce atingere articolului 34 din Tratatul Benelux privind extradarea și asistența judiciară în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

(4) Dacă fapta care constituie temeiul cererii de asistență judiciară este sancționabilă, potrivit dreptului intern al ambelor Partii Contractante, ca fiind o încălcare a normelor juridice, constatată de autoritățile administrative a căror decizie poate fi atacată cu recurs în fața unei jurisdicții competente mai ales în materie penală, expedierea actelor procedurale se efectuează în principiu conform procedurii prezentate în paragraful 1.

(5) Contrar dispozițiilor paragrafului 1, trimiterea actelor de procedură se poate face prin intermediul autorităților judiciare ale Partii Contractante solicitate atunci când adresa destinatarului este necunoscută sau când Partea Contractantă solicitantă cere o notificare formală.

ART. 53

(1) Cererile de asistență judiciară se pot face direct între autoritățile judiciare și pot fi înapoiate în același mod.

(2) Paragraful 1 nu aduce atingere posibilității de a trimite și de a înapoia cererea între Ministerele Justiției sau prin intermediul birourilor naționale centrale ale Organizației Internaționale a Poliției Criminale.

(3) Cererile de transfer temporar sau de tranzit al persoanelor arestate preventiv sau detinute sau al persoanelor împotriva cărora s-au luat măsuri privative de libertate, precum și schimbul periodic sau ocazional de date privind cazierul judiciar trebuie efectuate prin intermediul Ministerelor Justiției.

(4) În sensul Convenției europene de asistență judiciară în materie penală din 20 aprilie 1959, prin Ministerul Justiției se înțelege, în cazul Republicii Federale Germania fie Ministerul Federal al Justiției, fie Ministrul sau Senatorul Justiției ai Statelor Federate.

(5) Comunicările făcute în scopul urmăririi încălcărilor legislației privind timpul de conducere a autovehiculului și de odihnă, conform articolului 21 din Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală din 20 aprilie 1959 sau conform articolului 42 din Tratatul Benelux privind extradarea și asistență judiciară în materie penală din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, pot fi adresate de autoritățile judiciare ale Partii Contractante solicitante direct autorităților judiciare ale Partii Contractante solicitate.

CAP. 3

Aplicarea principiului NON BIS IN IDEM

ART. 54

O persoana in privinta careia s-a pronuntat o hotarire definitiva intr-o Parte Contractanta, nu poate fi urmarita pentru aceleasi fapte de o alta Parte Contractanta, cu conditia ca, in caz de condamnare, hotarirea sa fi fost executata, sa fie in curs de executare sau sa nu mai poata fi executata potrivit legii Partii Contractante care a pronuntat condamnarea.

ART. 55

(1) In momentul ratificarii, acceptarii sau aprobarii prezentei Conventii, o Parte Contractanta poate declara ca nu se considera legata prin dispozitiile articolului 54, intr-unul sau mai multe din urmatoarele cazuri:

a) daca faptele vizate de hotarirea straina s-au petrecut in tot sau in parte pe propriul sau teritoriu; in acest din urma caz, exceptia nu se aplica daca faptele s-au petrecut in parte pe teritoriul Partii Contractante unde s-a pronuntat hotarirea;

b) daca faptele vizate de hotarirea straina constituie o infractiune contra sigurantei statului sau impotriva altor interese care sint in egala masura esentiale pentru acea Parte Contractanta;

c) daca faptele vizate de hotarirea straina au fost savirsite de un functionar al acelei Parti Contractante prin incalcarea obligatiilor sale de serviciu.

(2) O Parte Contractanta care a facut o declaratie privind exceptiile mentionate in paragraful 1, litera b) trebuie sa precizeze categoriile de fapte pedepsibile pentru care se poate aplica exceptia.

(3) O Parte Contractanta poate retrage oricind o declaratie care priveste una sau mai multe exceptii mentionate la paragraful 1.

(4) Exceptiile care au facut obiectul unei declaratii conform paragrafului 1 nu se aplica atunci cind, pentru aceleasi fapte, Partea Contractanta interesata a cerut unei alte Parti Contractante sa efectueze urmarirea sau a acordat extradarea persoanei in cauza.

ART. 56

Daca o Parte Contractanta continua procedurile impotriva unei persoane fata de care s-a pronuntat o hotarire definitiva pentru aceleasi fapte intr-o alta Parte Contractanta, orice perioada de privare de libertate care este o consecinta a faptelor respective, executata pe teritoriul ultimei Parti Contractante trebuie dedusa din orice hotarire pronuntata. De asemenea, in masura in care legislatia nationala permite, se iau in considerare si alte pedepse decit perioadele de detinere deja executate.

ART. 57

(1) Cind o Parte Contractanta acuza o persoana de savirsirea unei fapte pedepsibile si autoritatile competente ale acestei Parti au motive sa creada ca acuzatia priveste fapte pedepsibile pentru care persoana a fost deja judecata de o alta Parte Contractanta, aceste autoritati solicita, daca considera necesar, informatiile relevante de la autoritatile competente ale Partii Contractante pe al carei teritoriu s-a pronuntat deja hotarirea.

(2) Informatiile cerute trebuie furnizate in cel mai scurt termen si trebuie luate in considerare in actiunile care se indeplinesc in cadrul procedurii pendinte.

(3) In momentul ratificarii, acceptarii ori aprobarii acestei Conventii, fiecare Parte Contractanta nominalizeaza autoritatile competente sa ceara si sa primeasca informatiile prevazute in acest articol.

ART. 58

Dispozitiile mai sus nu impiedica aplicarea dispozitiilor mai largi din legislatia nationala cu privire la principiul NON BIS IN IDEM in cazul hotaririlor pronuntate in strainatate.

CAP. 4

Extradarea

ART. 59

(1) Dispozitiile prezentului capitol urmaresc completarea Conventiei europene privind extradarea din 13 septembrie 1957, precum si, in relatiile dintre Partile Contractante membre ale Uniunii Economice Benelux, a CAP. 1 din Tratatul Benelux privind extradarea si asistenta judiciara in materie penala din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974, precum si facilitarea aplicarii acestor acorduri.

(2) Paragraful 1 nu aduce atingere aplicarii unor dispozitii mai favorabile din acordurile bilaterale in vigoare intre Partile Contractante.

ART. 60

In relatiile dintre doua Parti Contractante din care una nu este parte la Conventia europeana privind extradarea din 13 septembrie 1957, dispozitiile acelei Conventii sint aplicabile, tinindu-se cont de rezervele si declaratiile depuse pina la ratificarea Conventiei europene privind extradarea sau, pentru Partile Contractante care nu sint parti la aceasta, pina la momentul ratificarii, aprobarii sau acceptarii prezentei Conventii.

ART. 61

Republica Franceza se angajeaza sa extradeze, la cererea uneia din Partile Contractante, persoanele urmarite pentru fapte sanctionate de legislatia franceza cu o pedeapsa sau o masura de siguranta privativa de libertate de cel putin doi ani, si de legea Partilor Contractante solicitante cu o pedeapsa sau masura de siguranta privativa de libertate de cel putin un an.

ART. 62

(1) In ceea ce priveste intreruperea prescriptiei, sint aplicabile numai dispozitiile din legislatia Partii Contractante solicitante.

(2) Amnistia acordata de Partea Contractanta solicitata nu impiedica extradarea, cu exceptia cazului in care fapta ilicita intra sub jurisdicia acestei Parti Contractante.

(3) Absenta unei plingeri sau a unui aviz oficial care autorizeaza urmarirea si care sint necesare numai in temeiul legislatiei Partii Contractante solicitate nu aduce atingere obligatiei de extradare.

ART. 63

Partile Contractante se angajeaza, conform conventiei si tratatului mentionate la articolul 59, sa extradeze intre ele persoanele care sint urmarite de autoritatile judiciare ale Partii Contractante solicitante pentru una din faptele pedepsibile mentionate in articolul 50, paragraful 1, sau persoanele cautate de acestea pentru executarea unei pedepse sau a unei masuri de siguranta pronuntate pentru astfel de fapte.

ART. 64

O semnalare din Sistemul de Informare Schengen efectuata conform articolului 95 are acelasi efect ca si o cerere de arestare preventiva in sensul articolului 16 din Conventia europeana privind extradarea din 13 septembrie 1957 sau al articolului 15 din Tratatul Benelux privind extradarea si asistenta judiciara in materie penala din 27 iunie 1962, modificat prin Protocolul din 11 mai 1974.

ART. 65

(1) Fara a aduce atingere posibilitatii de a recurge la calea diplomatica, cererile de extradare si de tranzit sint adresate de ministerul competent al Partii Contractante solicitante ministerului competent al Partii Contractante solicitate.

(2) Ministerele competente sint:

- in Regatul Belgiei: Ministerul Justitiei;
- in Republica Federala Germania: Ministerul Federal al Justitiei si Ministrii sau Senatorii Justitiei ai Statelor Federate;
- in Republica Franceza: Ministerul Afacerilor Externe;
- in Marele Ducat al Luxemburgului: Ministerul Justitiei;
- in Regatul Olandei: Ministerul Justitiei.

ART. 66

(1) Daca solicitarea de extradare a unei persoane nu este interzisa expres de legislatia Partii Contractante solicitate, aceasta Parte Contractanta poate autoriza extradarea fara procedura formala de extradare, cu conditia ca persoana cautata sa consimta la aceasta printr-o declaratie facuta in fata unui organ al puterii judecatoresti si dupa ce a fost audiata de acesta si a fost informata cu privire la dreptul sau la o procedura formala de extradare. Persoana solicitata poate fi asistata in cursul audierii de un avocat.

(2) In cazul unei extradari efectuate potrivit paragrafului 1, persoana solicitata care declara in mod expres ca renunta la protectia pe care i-o confera principiul specialitatii nu poate revoca aceasta declaratie.

CAP. 5

Transferul executarii hotaririlor judecatoresti penale

ART. 67

Dispozitiile urmatoare se aplica intre Partile Contractante care sint parti la Conventia Consiliului Europei din 21 martie 1983 cu privire la transferul persoanelor condamnate, pentru a completa aceasta Conventie.

ART. 68

(1) Partea Contractanta pe teritoriul careia s-a pronuntat o pedeapsa privativa de libertate sau o masura de siguranta restrictiva de libertate care beneficiaza de autoritate de lucru judecat, cu privire la un cetatean al altei Parti Contractante care se sustrage de la executarea acestei pedepse sau masuri de siguranta refugiindu-se pe teritoriul tarii sale, poate cere acestei din urma Parti Contractante, daca persoana evadata se afla pe teritoriul sau, sa reia executarea pedepsei sau a masurii de siguranta.

(2) Inainte de primirea documentelor pe care se bazeaza cererea de reluare a executarii pedepsei sau a masurii de siguranta, sau numai a restului de pedeapsa neexecutat si inainte

de adoptarea unei decizii cu privire la aceasta cerere, Partea Contractanta solicitata poate, la cererea Partii Contractante solicitante, sa retina persoana condamnata sau sa ia alte masuri pentru a garanta prezenta acesteia pe teritoriul sau.

ART. 69

Transferul executarii in temeiul articolului 68 nu este conditionat de acordul persoanei careia i s-a aplicat pedeapsa sau masura de siguranta. Celelalte dispozitii ale Conventiei Consiliului Europei asupra transferului persoanelor condamnate din 21 martie 1983 sint aplicabile prin analogie.

CAP. 6

Stupefiantele

ART. 70

(1) Partile Contractante infiinteaza un grup de lucru permanent, insarcinat sa examineze problemele comune privind combaterea criminalitatii in materie de stupefiante si sa elaboreze, daca este cazul, propuneri pentru a imbunatati aspectele practice si tehnice ale cooperarii intre Partile Contractante. Grupul de lucru isi prezinta propunerile Comitetului executiv.

(2) Grupul de lucru prevazut la paragraful 1, ai carui membri sint desemnati de autoritatile nationale competente, cuprinde, in special, reprezentanti ai organelor politiei si ai autoritatilor vamale.

ART. 71

(1) In ceea ce priveste vinzarea directa sau indirecta a stupefiantelor si a substantelor psihotrope de orice natura, inclusiv a canabisului, precum si detinerea acestor produse si substante in scopul vinzarii sau al exportului, Partile Contractante se angajeaza sa ia, in conformitate cu conventiile existente ale Natiunilor Unite*), toate masurile necesare pentru prevenirea si combaterea traficului ilicit de stupefiante si de substante psihotrope.

(2) Partile Contractante se angajeaza sa previna si sa combata, prin masuri administrative si penale, exportul ilicit de stupefiante si de substante psihotrope, inclusiv al canabisului, precum si vinzarea, furnizarea si detinerea unor astfel de produse si substante, fara a aduce atingere dispozitiilor pertinente ale articolelor 74, 75 si 76.

(3) In vederea combaterii importului ilicit de stupefiante si de substante psihotrope, inclusiv de canabis, Partile Contractante intaresc controalele privind circulatia persoanelor, marfurilor si a mijloacelor de transport la frontierele externe. Aceste masuri vor fi precizate de grupul de lucru prevazut la articolul 70. Grupul de lucru ia in considerare, mai ales, transferul unei parti a personalului din politie si vama disponibilizat de la frontierele interne, precum si recurgerea la metode moderne de detectare a drogurilor si la ciini special dresati.

(4) Pentru a asigura respectarea dispozitiilor prezentului articol, Partile Contractante supravegheaza in special locurile utilizate in mod notoriu pentru traficul de droguri.

(5) Pentru combaterea cererii ilicite de stupefiante si de substante psihotrope de orice natura, inclusiv de canabis, Partile Contractante fac tot posibilul pentru a preveni si a

combate efectele negative ale acestei cereri ilicite. Fiecare Parte Contractanta are responsabilitatea de a lua masuri in acest scop.

*) Conventiile la care se refera prezentul articol sint:

- Conventia unica privind stupefiantele din 1961, modificata prin Protocolul de amendare a Conventiei unice privind stupefiantele, din 1972;
- Conventia asupra substantelor psihotrope din 1971;
- Conventia ONU din 20 decembrie 1988 privind traficul ilicit de stupefiante si substante psihotrope.

ART. 72

In conformitate cu constitutiile si cu dreptul lor intern, Partile Contractante garanteaza adoptarea unor dispozitii legale care permit sechestrarea si confiscarea bunurilor care provin din traficul ilicit de stupefiante si de substante psihotrope.

ART. 73

(1) In conformitate cu constitutiile si cu dreptul lor intern, Partile Contractante se angajeaza sa ia masuri pentru a permite efectuarea unor livrari supravegheate in traficul ilicit de stupefiante si de substante psihotrope.

(2) Decizia de a recurge la livrari supravegheate se ia, pentru fiecare caz in parte, pe baza unei autorizari prealabile a fiecărei Parti Contractante interesate.

(3) Fiecare Parte Contractanta pastreaza conducerea si controlul operatiilor de pe teritoriul sau si este abilitata sa intervina.

ART. 74

In ceea ce priveste comertul legal de stupefiante si de substante psihotrope, Partile Contractante convin sa transfere pe cit posibil in interiorul tarii, controalele efectuate la frontierele interne si care decurg din conventiile Natiunilor Unite enumerate la articolul 71.

ART. 75

(1) In ceea ce priveste circulatia calatorilor spre teritoriile Partilor Contractante sau in interiorul acestora, persoanele pot transporta stupefiantele si substantele psihotrope necesare in cadrul unui tratament medical, daca prezinta la orice control un certificat eliberat sau autentificat de o autoritate competenta din statul de resedinta.

(2) Comitetul executiv stabileste forma si continutul certificatului mentionat la paragraful 1 si eliberat de una din Partile Contractante si, in special, datele care privesc natura si cantitatea produselor si substantelor, precum si durata calatoriei.

(3) Partile Contractante se informeaza reciproc cu privire la autoritatile competente pentru eliberarea sau autentificarea certificatului mentionat la paragraful 2.

ART. 76

(1) Partile Contractante adopta, daca este necesar si in conformitate cu uzantele lor medicale, etice si practice, masurile adecvate pentru controlul stupefiantelor si substantelor psihotrope care sint supuse pe teritoriul uneia sau mai multor Parti Contractante unor controale mai riguroase decit pe teritoriul lor, pentru a nu compromite eficacitatea acestor controale.

(2) De asemenea, paragraful 1 se aplica si substantelor care sint utilizate frecvent pentru fabricarea stupefiantelor si substantelor psihotrope.

(3) Partile Contractante se informeaza reciproc in legatura cu masurile luate pentru punerea in practica a supravegherii comertului legal cu substantele vizate de paragrafele 1 si 2.

(4) Problemele intilnite in acest domeniu sint discutate cu regularitate in cadrul Comitetului executiv.

CAP. 7

Arme de foc si munitie

ART. 77

(1) Partile Contractante se angajeaza sa alinieze la prevederile prezentului capitol dispozitiile lor legislative, reglementare si administrative care privesc achizitionarea, detinerea, vinzarea si predarea armelor de foc si a munitiilor.

(2) Prezentul capitol reglementeaza achizitionarea, detinerea, vinzarea si predarea armelor de foc si a munitiilor de persoanele fizice si juridice, fara a reglementa livrarea lor catre autoritatile centrale si teritoriale, catre fortele armatei sau politie, nici achizitionarea sau detinerea armelor de foc si munitiilor de acestea din urma, si nici fabricarea armelor de foc si munitiilor de intreprinderile publice.

ART. 78

(1) In sensul dispozitiilor prezentului capitol, armele de foc sint clasificate astfel:

- a) arme de foc interzise;
- b) arme supuse autorizarii;
- c) arme supuse declararii.

(2) Mecanismul de blocare, incarcatorul si teava armelor de foc sint supuse MUTATIS MUTANDIS dispozitiilor aplicabile armelor din care fac sau urmeaza sa faca parte.

(3) In sensul dispozitiilor prezentei conventii, prin arme de foc scurte se inteleg armele de foc a caror teava nu este mai lunga de 30 cm sau a caror lungime totala nu depaseste 60 cm; prin arme de foc lungi se inteleg toate celelalte arme de foc.

ART. 79

(1) Lista armelor de foc si a munitiilor interzise cuprinde urmatoarele:

- a) armele de foc utilizate in mod normal ca arme de razboi;
- b) armele de foc automate, chiar daca nu sint arme de razboi;
- c) armele de foc disimulate in alte obiecte;
- d) munitie care strapunge blindajul, exploziva sau incendiara si proiectile pentru astfel de munitie;
- e) munitie pentru pistoale si revolvere cu gloante dum-dum sau cu virf scobit si proiectile pentru astfel de munitie.

(2) Autoritatile competente pot acorda, in cazuri speciale, autorizatii pentru armele de foc si munitiile prevazute la paragraful 1, daca prin aceasta nu se aduce atingere ordinii publice si securitatii.

ART. 80

(1) Lista armelor de foc a caror achizitionare si detinere este supusa autorizarii cuprinde cel putin urmatoarele arme de foc, daca ele nu sint interzise:

- a) armele de foc scurte semiautomate sau cu repetitie;
- b) armele de foc scurte foc cu foc, cu percutie centrala;
- c) armele de foc scurte foc cu foc, cu percutie pe rama cu o lungime totala mai mica de 28 cm;
- d) armele de foc lungi semiautomate, al caror incarcator si camera pot contine mai mult de trei cartuse;
- e) armele de foc lungi semiautomate cu repetitie, cu teava lisa, teava a carei lungime nu depaseste 60 cm;
- f) armele de foc semiautomate civile, asemanatoare cu armele de foc automate de razboi.

(2) Lista armelor de foc supuse autorizarii nu cuprinde:

- a) armele utilizate ca dispozitive de avertizare, armele cu gaze lacrimogene sau de alarma, cu conditia sa se poata dovedi tehnic ca aceste arme nu pot fi transformate, folosind unelte obisnuite, in arme de foc si cu conditia ca folosirea unei substante iritante sa nu produca persoanelor vatamari ireversibile;
- b) armele de foc lungi semiautomate ale caror incarcatoare si camere nu pot contine mai mult de trei cartuse fara a fi reincarcate, cu conditia ca incarcatorul sa fie fix sau sa se poata dovedi ca aceste arme de foc nu pot fi modificate, folosind unelte obisnuite, in arme de foc ale caror incarcatoare si camere pot contine mai mult de trei cartuse.

ART. 81

Lista armelor de foc supuse declararii cuprinde, daca asemenea arme nu sint interzise sau daca nu sint supuse autorizarii:

- a) armele de foc lungi cu repetitie;
- b) armele de foc lungi foc cu foc, cu teava sau tevi ghintuite;
- c) armele de foc scurte foc cu foc, cu percutie pe rama, cu lungime totala de peste 28 cm;
- d) armele prevazute la articolul 80, alineatul 2, litera b).

ART. 82

Lista armelor prevazute in articolele 79, 80 si 81 nu cuprinde:

- a) armele de foc al caror model sau an de fabricatie, in afara de cazuri exceptionale, este anterior datei de 1.01.1870, cu conditia ca acestea sa nu foloseasca munitie pentru arme interzise sau supuse autorizarii;
- b) reproducerile armelor de la litera a), cu conditia ca acestea sa nu foloseasca cartuse din metal;
- c) armele de foc adaptate in conformitate cu procedurile tehnice, garantate prin aplicarea unei stampile de un organ oficial sau recunoscute de un astfel de organ ca fiind inapte de a folosi munitie.

ART. 83

Permisul pentru achizitionarea si detinerea unei arme de foc prevazute de articolul 80 poate fi eliberat numai daca:

- a) persoana in cauza are peste 18 ani, cu exceptia cazului in care se acorda dispensa in scop de vanatoare si sport:

b) persoana in cauza nu este inapta sa achizitioneze sau sa detina arme de foc datorita unei boli psihice sau a oricaror alte infirmitati psihice sau fizice;

c) persoana in cauza nu a fost condamnata pentru vreo fapta pedepsibila sau daca nu exista alte indicii ca aceasta persoana poate constitui un pericol pentru ordinea si securitatea publica;

d) motivele invocate de persoana in cauza pentru achizitionarea si detinerea armelor de foc pot fi considerate legitime.

ART. 84

(1) Declaratiile privind armele de foc, mentionate in articolul 81, se trec intr-un registru tinut de persoanele mentionate in articolul 85.

(2) Daca o persoana care nu este mentionata in articolul 85 cedeaza o arma de foc, trebuie facuta o declaratie de cesiune in conformitate cu masurile de aplicare stabilite de fiecare Parte Contractanta.

(3) Declaratiile la care se refera prezentul articol trebuie sa cuprinda detaliile necesare pentru identificarea persoanelor si armelor in cauza.

ART. 85

(1) Partile Contractante se angajeaza sa impuna obligatia de autorizare persoanelor care fabrica arme de foc supuse autorizarii si persoanelor care vind astfel de arme si, de asemenea, sa impuna obligatia de declarare persoanelor care fabrica arme supuse declararii si persoanelor care le vind. Autorizarea care se refera la armele de foc supuse autorizarii acopera si armele supuse declararii. Partile Contractante supun unor controale efective persoanele care fabrica si cele care vind arme.

(2) Partile Contractante se angajeaza sa adopte masuri pentru a asigura, ca o cerinta minima, ca toate armele de foc sint marcate in mod durabil cu un numar de serie care permite identificarea lor si poarta marca fabricantului.

(3) Partile Contractante obliga fabricantii si comerciantii sa tina un registru al tuturor armelor supuse autorizarii sau declararii; registrul trebuie sa permita determinarea rapida a felului armei de foc, a originii si a cumparatorului.

(4) In ceea ce priveste armele de foc supuse autorizarii prevazute de articolele 79 si 80, Partile Contractante se angajeaza sa adopte masuri pentru a asigura ca numarul de serie si marca fabricantului inscrise pe arma sint reproduse pe permisul acordat detinatorului ei.

ART. 86

(1) Partile Contractante se angajeaza sa adopte masuri care sa interzica transferul armelor de foc supuse autorizarii sau declararii de catre detinatorii lor legitimi catre persoane care nu detin un permis de achizitionare a armei sau un atestat al declararii.

(2) Partile Contractante pot autoriza transferul temporar al acestor arme de foc, conform procedurilor pe care le vor stabili.

ART. 87

(1) Partile Contractante introduc in legislatiile lor nationale dispozitii care permit retragerea permiselor de la persoanele care nu mai intrunesc conditiile necesare pentru eliberarea permisului, stabilite in articolul 83.

(2) Partile Contractante se angajeaza sa ia masurile necesare, inclusiv sechestrarea armelor si retragerea permiselor, si sa pedepseasca in mod corespunzator incalcarile legilor

si dispozitiilor administrative aplicabile armelor de foc. Astfel de sanctiuni pot prevedea confiscarea armelor de foc.

ART. 88

(1) Persoanele care poseda un permis pentru achizitionarea unei arme de foc nu trebuie sa solicite o autorizatie pentru a cumpara munitie pentru astfel de arme.

(2) Achizitionarea munitiei de catre persoane care nu detin permis pentru achizitionarea armelor este supusa dispozitiilor aplicabile armelor pentru care este destinata munitia respectiva. O astfel de autorizatie poate privi o singura categorie sau toate categoriile de munitii.

ART. 89

Listele armelor de foc interzise, supuse autorizarii sau declararii pot fi modificate sau completate de Comitetul executiv, luind in considerare dezvoltarea tehnicii, tendintele economice si securitatea statului.

ART. 90

Partile Contractante trebuie sa adopte legi si dispozitii mai stricte privind achizitionarea si detinerea armelor de foc si a munitiei.

ART. 91

(1) In baza Conventiei europene din 28 iunie 1978 privind controlul achizitionarii si detinerii armelor de foc de catre particulari, Partile Contractante au convenit sa instituie, cu respectarea legislatiei lor nationale, un schimb de informatii privind achizitionarea armelor de foc de catre persoane, fie persoane private, fie comercianti de arme, care in mod obisnuit au resedinta sau sint stabiliti pe teritoriul unei alte Parti Contractante. Se considera comerciant de arme orice persoana a carei activitate profesionala consta, in tot sau in parte, in vinzarea in detaliu a armelor sau in tranzactii cu arme.

(2) Schimbul de informatii priveste:

a) intre doua Parti Contractante care au ratificat conventia mentionata la paragraful 1, lista de arme de foc din Anexa 1 (A)(1)(a) - (h) la aceasta Conventie;

b) intre doua Parti Contractante dintre care cel putin una nu a ratificat conventia mentionata la paragraful 1, armele de foc supuse autorizarii sau declararii in fiecare dintre Partile Contractante.

(3) Informatiile privind achizitionarea armelor de foc se comunica fara intirziere si cuprind urmatoarele:

a) data achizitionarii si identitatea cumparatorului, si anume:

- in cazul persoanei fizice: numele, prenumele, data si locul nasterii, adresa, numarul pasaportului sau al actului de identitate, data eliberarii si indicarea autoritatii care l-a eliberat, precum si mentiunea daca este comerciant de arme sau nu;

- in cazul persoanei juridice: denumirea, sediul, precum si numele, prenumele, data si locul nasterii, adresa, numarul pasaportului sau al actului de identitate al persoanei autorizate sa reprezinte persoana juridica;

b) modelul, numarul fabricantului, calibrul si alte caracteristici ale armei de foc in cauza, cit si numarul de serie al acesteia.

(4) Fiecare Parte Contractanta desemneaza autoritatea nationala responsabila pentru trimiterea si receptionarea informatiilor prevazute in paragrafele 2 si 3 si informeaza de indata celelalte Parti Contractante despre orice schimbare privind autoritatea responsabila.

(5) Autoritatea desemnata de fiecare Parte Contractanta poate transmite informatiile primite autoritatilor competente ale politiei locale si autoritatilor responsabile pentru controlul la frontiera, fie pentru a preveni, fie pentru a urmari faptele pedepsibile si incalcarile normelor juridice.

Titlul IV

Sistemul de Informare Schengen

CAP. 1

Crearea Sistemului de Informare Schengen

ART. 92

(1) Partile Contractante creeaza si administreaza un sistem de informare comun, denumit in continuare Sistemul de Informare Schengen, compus dintr-o sectiune nationala in fiecare Parte Contractanta si un serviciu de asistenta tehnica. Sistemul de Informare Schengen permite autoritatilor desemnate de Partile Contractante ca, prin intermediul unei proceduri de cautare automata, sa aiba acces la semnalariile cu privire la persoane si obiecte pentru controale la frontiera si verificari, precum si pentru alte controale ale politiei si autoritatilor vamale exercitate in interiorul tarii conform dreptului intern, precum si, in cazul categoriei de semnalari prevazute la articolul 96, pentru acordarea vizelor, a permiselor de sedere si pentru supravegherea strainilor in cadrul aplicarii dispozitiilor privind circulatia persoanelor din prezenta conventie.

(2) Fiecare Parte Contractanta creeaza si administreaza, in nume propriu si pe riscul sau, sectiunea sa nationala din Sistemul de Informare Schengen, al carei fisier de date va fi materialmente identic cu fisierele celorlalte sectiuni nationale ale fiecărei Parti Contractante, prin recurgerea la serviciul de asistenta tehnica. Pentru a permite transmiterea rapida si eficienta a datelor, asa cum se arata in paragraful 3, fiecare Parte Contractanta se conformeaza, din momentul crearii sectiunii sale nationale, protocoalelor si procedurilor stabilite de comun acord de Partile Contractante pentru serviciul de asistenta tehnica. Fisierul de date al fiecărei sectiuni nationale va servi la cautarea automata pe teritoriul fiecărei Parti Contractante. Consultarea fisiereleor de date din sectiunile nationale ale altor Parti Contractante nu va fi posibila.

(3) Partile Contractante creeaza si administreaza in comun, asumindu-si in comun riscurile, serviciul de asistenta tehnica al Sistemului de Informare Schengen, pentru care este responsabila Republica Franceza; acest serviciu de asistenta tehnica va avea sediul la Strasbourg. Serviciul de asistenta tehnica cuprinde un fisier de date care asigura faptul ca fisierele de date ale sectiunilor nationale sint tinute identic, prin transmiterea on line a informatiilor. In fisierul de date al serviciului de asistenta tehnica vor figura semnalariile de persoane si de obiecte, in masura in care intereseaza toate Partile Contractante. Fisierul

serviciului de asistenta tehnica nu va contine alte date decit cele mentionate in prezentul paragraf si in articolul 113, paragraful 2.

CAP. 2

Exploatarea si utilizarea Sistemului de Informare Schengen

ART. 93

In conformitate cu dispozitiile prezentei Conventii, Sistemul de Informare Schengen are ca obiect mentinerea ordinii si securitatii publice, inclusiv a securitatii statului, si aplicarea dispozitiilor prezentei conventii cu privire la circulatia persoanelor pe teritoriul Partilor Contractante, cu ajutorul informatiilor transmise prin acest sistem.

ART. 94

(1) Sistemul de Informare Schengen cuprinde exclusiv categoriile de date care sint furnizate de fiecare Parte Contractanta si care sint necesare in scopurile prevazute la articolele 95-100. Partea Contractanta semnalanta verifica daca importanta cazului justifica includerea semnalarii in Sistemul de Informare Schengen.

(2) Categoriile de date sint urmatoarele:

a) persoanele semnalate;

b) obiectele vizate de articolul 100 si vehiculele vizate de articolul 99.

(3) In ceea ce priveste persoanele, sint incluse cel mult urmatoarele elemente:

a) numele si prenumele, pseudonimele care au fost eventual inregistrate separat;

b) semnele fizice particulare, obiective si inalterabile;

c) prima litera al celui de-al doilea prenume;

d) data si locul nasterii;

e) sexul;

f) cetatenia;

g) mentiunea ca persoanele in cauza sint inarmate;

h) mentiunea ca persoanele in cauza sint violente;

i) motivul semnalarii;

j) masura care trebuie luata.

Alte mentiuni, in special datele enumerate la prima fraza a articolului 6 din Conventia Consiliului European din 28 ianuarie 1981 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea automata a datelor cu caracter personal, nu sint permise.

(4) In masura in care o Parte Contractanta considera ca o semnalare conforma cu articolele 95, 97 sau 99 nu este compatibila cu dreptul sau intern, cu obligatiile sale internationale sau cu interesele nationale esentiale, poate adauga ulterior la aceste semnalari, in fisierul de date al sectiunii nationale a Sistemului de Informare Schengen, o nota in sensul ca masurile care trebuie luate in temeiul semnalarii nu se vor aplica pe teritoriul sau. In legatura cu acest subiect trebuie sa aiba loc consultari cu celelalte Parti Contractante. Daca Partea Contractanta semnalanta nu isi retrage semnalarea, aceasta ramine deplin aplicabila pentru celelalte Parti Contractante.

ART. 95

(1) Datele privind persoanele cautate pentru a fi arestate in vederea extradarii se introduc la cererea autoritatii judiciare a Partii Contractante solicitante.

(2) Inainte de semnalare, Partea Contractanta semnalanta verifica daca arestarea este permisa de dreptul intern al Partii Contractante solicitate. Daca Partea Contractanta semnalanta are dubii, trebuie sa consulte celelalte Parti Contractante in cauza.

Partea Contractanta semnalanta trimite Partilor Contractante solicitate prin cele mai rapide mijloace, impreuna cu semnalarea, urmatoarele informatii esentiale care privesc cazul:

- a) autoritatea care a emis cererea de arestare;
- b) existenta unui mandat de arestare sau a unui act care are aceeasi forta, ori a unei hotariri executorii;
- c) natura si calificarea juridica a infractiunii;
- d) descrierea circumstantelor savirsirii infractiunii, inclusiv momentul locul, gradul de participare la infractiune a persoanei semnalate;
- e) consecintele infractiunii, in masura posibila.

(3) O Parte Contractanta solicitata poate adauga semnalarii din fisierul sectiunii nationale din Sistemul de Informare Schengen o nota, care sa interzica arestarea in temeiul semnalarii atit timp cit nota nu va fi stearsa. Nota trebuie stearsa in cel mult 24 ore de la introducerea semnalarii, cu exceptia cazului in care Partea Contractanta refuza sa execute arestarea ceruta, din motive de legalitate sau din motive speciale de oportunitate. In masura in care, in cazuri exceptionale, complexitatea faptelor care constituie temeiul semnalarii o justifica, termenul mentionat anterior poate fi prelungit pina la o saptamina. Celelalte Parti Contractante pot efectua arestarea ceruta in semnalare, fara a incalca o nota sau o decizie de refuz.

(4) Daca, pentru ratiuni deosebit de urgente, o Parte Contractanta solicita o cercetare imediata, Partea solicitata analizeaza posibilitatea de a renunta la nota. Partea Contractanta solicitata adopta dispozitiile necesare pentru ca masurile care trebuie luate sa poata fi executate fara intirziere daca semnalarea va fi validata.

(5) Daca arestarea nu poate fi efectuata pentru ca o investigare nu este inca finalizata sau datorita refuzului Partii Contractante solicitate, aceasta din urma trebuie sa considere semnalarea ca fiind o semnalare facuta cu scopul de a comunica resedinta persoanei in cauza.

(6) Partile Contractante solicitate executa masurile care trebuie luate, cerute prin semnalare, in conformitate cu conventiile de extradare in vigoare si cu dreptul intern. Daca este vorba de unul dintre cetatenii lor, nu sint obligate sa execute masurile cerute, fara a aduce atingere posibilitatii de a efectua arestarea conform dreptului intern.

ART. 96

(1) Datele privind strainii semnalati ca inadmisibili sint introduse in temeiul unei semnalari nationale care rezulta din deciziile luate de autoritatile administrative sau de instantele competente cu respectarea regulilor de procedura prevazute de legislatia nationala.

(2) Deciziile pot fi intemeiate pe amenintarea pentru ordinea publica sau pentru securitatea si siguranta nationala pe care o poate constitui prezenta unui strain pe teritoriul national.

Acesta poate fi in special cazul:

a) unui strain condamnat pentru savirsirea unei infractiuni care poate atrage o pedeapsa privativa de libertate de cel putin un an;

b) unui strain cu privire la care exista motive serioase sa se creada ca a comis fapte pedepsibile grave, inclusiv cele prevazute de articolul 71 sau cu privire la care exista indicii reale ca intentioneaza sa savirseasca astfel de fapte pe teritoriul unei Parti Contractante.

(3) De asemenea, deciziile se pot intemeia pe faptul ca impotriva strainului s-a luat masura deportarii, mutarii sau expulzarii care nu a fost revocata si nici suspendata si care cuprinde sau este insotita de interdictia intrarii sau, daca este cazul, a sederii, intemeiata pe nerespectarea reglementarilor nationale privind intrarea sau sederea strainilor.

ART. 97

Datele privind persoanele disparute sau persoanele care, in interesul propriei protectii sau pentru prevenirea amenintarilor, trebuie plasate in mod provizoriu intr-un loc sigur la cererea autoritatii competente sau a autoritatii judiciare competente a Partii Contractante semnalante, se introduc pentru ca autoritatile de politie sa poata comunica Partii semnalante locul de sedere sau sa poata plasa persoana sub paza spre a o impiedica sa isi continue calatoria, daca legislatia nationala permite acest lucru. Aceasta dispozitie se aplica in special minorilor si persoanelor care trebuie internate in temeiul deciziei unei autoritati competente. Efectuarea comunicarii este conditionata de acordul persoanei disparute, daca aceasta este majora.

ART. 98

(1) Datele privind martorii, persoanele citate pentru a se prezenta in fata autoritatilor judiciare in cadrul unei proceduri penale care antreneaza raspunderea cu privire la fapte pentru care au fost urmarite sau persoanele carora trebuie sa li se comunice o hotarire penala sau o cerere de a se prezenta pentru a executa o pedeapsa privativa de libertate se introduc, la cererea autoritatilor judiciare competente, in scopul comunicarii locului unde isi au resedinta sau domiciliul.

(2) Informatiile cerute se comunica Partii Contractante solicitante in conformitate cu legislatia sa nationala si cu conventiile in vigoare cu privire la asistenta judiciara in materie penala.

ART. 99

(1) Datele privind persoanele sau vehiculele se introduc, in acord cu dreptul intern al Partii Contractante semnalante, in scopul supravegherii discrete si al controlului specific, in conformitate cu paragraful 5.

(2) O astfel de semnalare poate fi efectuata pentru combaterea infractiunilor si pentru prevenirea amenintarilor pentru securitatea publica:

a) daca exista indicii reale ca persoana in cauza intentioneaza sa comita sau comite numeroase fapte pedepsibile extrem de grave, sau

b) dacă aprecierea globală a persoanei în cauză, în special în temeiul faptelor pedepsibile comise până în prezent, permite să se presupună că aceasta va comite și în viitor fapte pedepsibile extrem de grave.

(3) În plus, o semnalare poate fi efectuată conform dreptului intern, la cererea autorităților care sunt responsabile pentru securitatea statului, dacă probe concrete permit să se presupună că informațiile prevăzute în paragraful 4 sunt necesare pentru prevenirea unei amenințări grave din partea persoanei în cauză sau a altor amenințări grave pentru securitatea internă și externă a statului. Partea Contractantă semnalantă este obligată să consulte în prealabil celelalte Parti Contractante.

(4) În cadrul supravegherii discrete, următoarele informații pot fi culese și transmise, în tot sau în parte, autorității semnalante cu ocazia controlului la frontieră sau a altor controale polițienesti și vamale efectuate în interiorul țării, sunt următoarele:

- a) faptul că persoana sau vehiculul semnalat au fost găsite;
- b) locul, momentul sau motivul verificării;
- c) itinerariul și destinația călătoriei;
- d) persoanele care însoțesc persoana în cauză sau ocupanții vehiculului;
- e) vehiculul utilizat;
- f) obiectele transportate;
- g) circumstanțele în care au fost găsite persoana sau vehiculul.

Cu ocazia culegerii informațiilor, se iau măsuri pentru a nu pune în pericol caracterul discret al supravegherii.

(5) În cadrul controlului specific menționat la paragraful 1, persoanele, vehiculele și obiectele transportate pot fi perchezionate potrivit dreptului intern, pentru realizarea scopului indicat în paragrafele 2 și 3. Dacă controlul specific nu este permis conform legislației unei Parti Contractante, acesta se va transforma în mod automat, în privința acestei Parti Contractante, în supraveghere discretă.

(6) O Parte Contractantă solicitată poate adăuga semnalării din fisierul din secțiunea națională din Sistemul de Informare Schengen o notă care să interzică executarea măsurilor care trebuie adoptate în temeiul semnalării, în scopul supravegherii discrete sau al controlului specific, atâ timp cât nota nu va fi stearsă. Nota trebuie stearsă în cel mult 24 ore de la introducerea semnalării, cu excepția cazului în care Partea Contractantă solicitată refuză, din motive de legalitate sau din motive speciale de oportunitate, să execute măsurile care trebuie luate. Celelalte Parti Contractante pot efectua măsura cerută în semnalare fără a încălca o notă sau o decizie de refuz.

ART. 100

(1) Datele privind obiectele cautate pentru a fi sechestrate sau pentru a fi utilizate ca probe într-o procedură penală se introduc în Sistemul de Informare Schengen.

(2) Dacă în urma unei căutări se descoperă existența unei semnalări privind un obiect găsit, autoritatea care a constatat semnalarea contactează autoritatea semnalantă pentru a conveni asupra măsurilor necesare. În acest scop, pot fi transmise, în conformitate cu prezenta Convenție, și date cu caracter personal. Măsurile care urmează să fie luate de Partea Contractantă care a găsit obiectul trebuie să fie conforme cu dreptul său național.

(3) Se introduc categoriile de obiecte enumerate mai jos:

- a) vehiculele cu motor cu o capacitate cilindrica mai mare de 50 cmc furate, deturnate sau pierdute;
- b) remorcile si rulotele care au o masa neta mai mare de 750 kg, furate, deturnate sau pierdute;
- c) armele de foc furate, deturnate sau pierdute;
- d) documentele in alb furate, deturnate sau pierdute;
- e) documentele de identitate eliberate (pasapoarte, acte de identitate, permise de conducere) furate, deturnate sau pierdute;
- f) bancnotele (bilete inregistrate).

ART. 101

(1) Accesul la datele introduse in Sistemul de Informare Schengen precum si dreptul de a le cauta in mod direct sint rezervate exclusiv organelor care sint competente pentru:

- a) efectuarea controalelor la frontiera;
- b) efectuarea celorlalte controale de politie si vamale realizate in interiorul tarii precum si coordonarea acestor controale.

(2) In plus, accesul la datele introduse conform articolului 96, precum si dreptul de a le cauta in mod direct pot fi exercitate de organele competente pentru eliberarea vizelor, de organele centrale competente pentru examinarea cererilor de viza si de organele competente pentru eliberarea permiselor de sedere si in materia regimului strainilor in cadrul aplicarii dispozitiilor prezentei conventii privind circulatia persoanelor. Accesul la date este reglementat de dreptul intern al fiecarei Parti Contractante.

(3) Utilizatorii nu pot cauta decit datele care sint necesare indeplinirii sarcinilor lor.

(4) Fiecare Parte Contractanta comunica Comitetului executiv lista autoritatilor competente, autorizate sa caute direct datele introduse in Sistemul de Informare Schengen. Aceasta lista va indica, pentru fiecare autoritate, datele pe care le poate cauta si scopurile pentru care poate fi efectuata cautarea.

CAP. 3

Protectia datelor cu caracter personal si securitatea datelor in cadrul Sistemului de Informare Schengen

ART. 102

(1) Partile Contractante pot utiliza datele prevazute in articolele 95-100 numai in scopurile enuntate pentru fiecare tip de semnalare reglementat in aceste articole.

(2) Datele pot fi duplicate numai in scopuri tehnice, in masura in care aceasta duplicare este necesara pentru realizarea cautarii directe de catre autoritatile la care se refera articolul 101. Semnalarile celorlalte Parti Contractante nu pot fi copiate din sectiunea nationala a Sistemului de Informare Schengen in alte fisiere de date nationale.

(3) In legatura cu tipurile de semnalari prevazute in articolele 95-100 din prezenta conventie, orice derogare de la dispozitiile paragrafului 1, pentru a trece de la un tip de semnalare la altul, trebuie justificata de necesitatea de a preveni o amenintare grava si iminenta pentru ordinea si securitatea publica, de motive grave privind securitatea statului

sau de prevenirea unei fapte pedepsibile grave. In acest scop este necesara obtinerea autorizatiei prealabile a Partii Contractante semnalande.

(4) Datele nu pot fi utilizate in scopuri administrative. Prin derogare de la aceasta dispozitie, datele introduse conform articolului 96 pot fi utilizate, in acord cu dreptul intern al fiecarei Parti Contractante, numai in scopurile prevazute de articolul 101 paragraful 2.

(5) Orice utilizare a datelor care nu este conforma cu dispozitiile paragrafelor 1-4 este considerata o utilizare abuziva din perspectiva dreptului intern al fiecarei Parti Contractante.

ART. 103

Fiecare Parte Contractanta trebuie sa asigure ca, in medie, fiecare a zecea transmitere de date personale sa fie inregistrata in sectiunea nationala a Sistemului de Informare Schengen de autoritatea care gestioneaza fisierele de date, in scopul verificarii admisibilitatii cautarii. Inregistrarea poate fi folosita numai in acest scop si trebuie stearsa dupa sase luni.

ART. 104

(1) Dreptul aplicabil semnelor este dreptul intern al Partii Contractante semnalande, cu exceptia cazului in care prezenta conventie stabileste conditii mai riguroase.

(2) In lipsa unor dispozitii speciale ale conventiei, datelor incluse in sectiunea nationala a Sistemului de Informare Schengen li se va aplica dreptul intern al fiecarei Parti Contractante.

(3) In lipsa unor dispozitii speciale ale prezentei conventii cu privire la executarea masurii cerute prin semnalare, se aplica dreptul intern al Partii Contractante solicitate sa execute masura. In cazul in care conventia cuprinde dispozitii speciale cu privire la executarea masurii cerute in semnalare, responsabilitatea pentru masura care trebuie luata este reglementata de legislatia nationala a Partii Contractante solicitate. Daca masura ceruta nu poate fi executata, Partea contractanta solicitata informeaza de indata Partea Contractanta semnalande.

ART. 105

Partea Contractanta semnalande este responsabila pentru exactitatea, actualitatea si legalitatea introducerii datelor in Sistemul de Informare Schengen.

ART. 106

(1) Numai Partea Contractanta semnalande are dreptul sa modifice, sa adauge, sa corecteze sau sa stearga datele pe care le-a introdus.

(2) Daca o alta Parte Contractanta decit cea semnalande detine probe care sugereaza ca anumite date introduse in Sistemul de Informare Schengen nu corespund starii de fapt sau sint inexacte din punct de vedere legal, informeaza fara intirziere Partea Contractanta semnalande; aceasta din urma are obligatia de a verifica comunicarea si, daca este necesar, de a corecta sau a sterge de indata datele in cauza.

(3) Daca Partile Contractante nu ajung la o intelegere, Partea Contractanta care nu a facut semnalarea va supune cazul autoritatii comune de supraveghere prevazute de articolul 115, paragraful 1.

ART. 107

Daca o persoana a fost deja subiectul unei semnalari in Sistemul de Informare Schengen, Partea Contractanta care introduce o noua semnalare trebuie sa ajunga la o intelegere in

privinta introducerii semnalarii cu prima Partea Contractanta semnalanta. De asemenea, Partile Contractante pot adopta dispozitii generale in acest scop.

ART. 108

(1) Fiecare Parte Contractanta desemneaza o singura autoritate care va fi competenta pentru sectiunea nationala din Sistemul de Informare Schengen.

(2) Fiecare Parte Contractanta efectueaza semnalarile prin intermediul acestei autoritati.

(3) Aceasta autoritate raspunde pentru buna functionare a sectiunii nationale din Sistemul de Informare Schengen si ia masurile necesare pentru asigurarea respectarii dispozitiilor prezentei conventii.

(4) Partile Contractante se informeaza reciproc, prin intermediul autoritatii mentionate la paragraful 1.

ART. 109

(1) Dreptul oricarei persoane de a avea acces la datele care o privesc, introduse in Sistemul de Informare Schengen, se exercita potrivit dreptului intern al Partii Contractante in fata careia este invocat acest drept. In cazul in care dreptul intern o prevede, autoritatea nationala de control prevazuta in articolul 114, paragraful 1, decide daca semnalarile se comunica si procedura de comunicare a lor. O Parte Contractanta care nu a efectuat semnalarea nu poate comunica informatii cu privire la aceste date decit daca, in prealabil, a dat posibilitatea Partii Contractante semnalante sa isi exprime pozitia.

(2) Comunicarea informatiilor catre persoana interesata este refuzata daca ar putea dauna indeplinirii sarcinilor legale prevazute in semnalare sau pentru protectia drepturilor si libertatilor celorlalti. Comunicarea este refuzata in toate cazurile pe perioada semnalarii in scopul supravegherii discrete.

ART. 110

Orice persoana are dreptul de a obtine corectarea datelor care o privesc si care nu sint conforme cu starea de fapt, precum si stergerea datelor care o privesc si sint inexacte din punct de vedere legal.

ART. 111

(1) Orice persoana poate sesiza, pe teritoriul fiecărei Parti Contractante, instanta judecatoreasca sau autoritatea competenta potrivit dreptului intern, cu o actiune pentru rectificarea, stergerea sau pentru furnizarea de informatii ori o actiune in despagubiri in legatura cu o semnalare care o priveste.

(2) Partile Contractante se angajeaza reciproc sa execute hotaririle definitive pronuntate de instantele judecatoresti sau autoritatile la care se refera paragraful 1, fara a aduce atingere dispozitiilor articolului 116.

ART. 112

(1) Datele personale introduse in Sistemul de Informare Schengen in scopul localizarii unei persoane vor fi pastrate numai pe durata necesara atingerii scopului pentru care au fost furnizate. Necesitatea pastrarii acestor date trebuie examinata de Partea Contractanta semnalanta in cel mult 3 ani de la introducerea lor. In cazul semnalarilor prevazute in articolul 99, termenul este de un an.

(2) Fiecare Parte Contractanta stabileste, daca considera necesar, termene de examinare mai scurte, potrivit dreptului sau national.

(3) Serviciul de asistenta tehnica a Sistemului de Informare Schengen informeaza in mod automat Partile Contractante despre stergerile programate de date din sistem, acordind un preaviz de o luna.

(4) Partea Contractanta semnalanta poate decide in termenul de examinare sa mentina semnalarea, daca mentinerea ei este necesara atingerii scopurilor pentru care a fost facuta. Orice prelungire a semnalarii trebuie comunicata serviciului de asistenta tehnica. Dispozitiile paragrafului I. sint aplicabile si semnarilor care au fost prelungite.

ART. 113

(1) Celelalte date, altele decit cele prevazute in articolul 112, sint pastrate cel mult 10 ani, datele referitoare la documentele de identitate eliberate si la bancnotele inregistrate cel mult 5 ani, iar cele referitoare la vehiculele cu motor, remorci si rulote cel mult 3 ani.

(2) Datele sterse se mai pastreaza timp de un an de serviciul de asistenta tehnica. In aceasta perioada ele vor putea fi consultate numai in scopul verificarii a posteriori a exactitatii si legalitatii introducerii lor. Dupa trecerea acestui interval, datele trebuie distruse.

ART. 114

(1) Fiecare Parte Contractanta desemneaza o autoritate de control insarcinata, in conformitate cu dreptul intern, sa exercite un control independent al fisierului de date din sectiunea nationala a Sistemului de Informare Schengen si sa verifice daca prelucrarea si utilizarea datelor introduse in Sistemul de Informare Schengen nu incalca drepturile persoanei in cauza. In acest scop, autoritatea de control are acces la fisierul de date din sectiunea nationala a Sistemului de Informare Schengen.

(2) Orice persoana are dreptul de a cere autoritatilor de control sa verifice datele incluse in Sistemul de Informare Schengen care o privesc, precum si modul de utilizare a acestor date. Acest drept este guvernat de dreptul intern al Partii Contractante careia ii este adresata cererea. Daca datele au fost introduse de alta Parte Contractanta, controlul se efectueaza in strinsa cooperare cu autoritatea de control a acesteia din urma.

ART. 115

(1) Se infiinteaza o autoritate comuna de control insarcinata cu controlul serviciului de asistenta tehnica al Sistemului de Informare Schengen. Aceasta autoritate este alcatuita din cite doi reprezentanti ai fiecarei autoritati nationale de control. Fiecare Parte Contractanta dispune de un singur vot. Controlul este exercitat in conformitate cu dispozitiile prezentei conventii, ale Conventiei Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protectia persoanelor cu privire la prelucrarea automata a datelor personale, luind in considerare Recomandarea R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Ministri al Consiliului Europei care reglementeaza utilizarea datelor personale in sectorul politienesc si in conformitate cu dreptul intern al Partii Contractante responsabile cu serviciul de asistenta tehnica.

(2) In privinta serviciului de asistenta tehnica al Sistemului de Informare Schengen, autoritatea comuna de control are sarcina de a verifica daca dispozitiile prezentei conventii sint aplicate in mod corespunzator. In acest scop, autoritatea comuna are acces la serviciul de asistenta tehnica.

(3) Autoritatea comuna de control este de asemenea competenta sa examineze dificultatile de aplicare sau de interpretare care se pot ivi in timpul exploatarii Sistemului de Informare Schengen, sa studieze problemele care pot aparea cu privire la exercitarea controlului independent de catre autoritatile nationale de control ale Partilor Contractante sau cu ocazia exercitarii dreptului de acces la sistem, precum si sa elaboreze propuneri armonizate in vederea gasirii unor solutii comune pentru problemele existente.

(4) Rapoartele intocmite de autoritatea comuna de control se inainteaza organelor carora autoritatile nationale de control le transmit rapoartele lor.

ART. 116

(1) Fiecare Parte Contractanta raspunde, potrivit dreptului sau intern, pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane prin utilizarea fisierului national de date din Sistemul de Informare Schengen. Aceasta prevedere se aplica si in situatia in care prejudiciul a fost cauzat de Partea Contractanta semnalanta, daca aceasta a introdus date cu erori de drept sau de fapt.

(2) Daca Partea Contractanta impotriva careia s-a intentat actiunea nu este Partea Contractanta semnalanta, atunci Partea Contractanta semnalanta este obligata sa ramburseze, la cerere, sumele platite cu titlu de despagubire, cu exceptia cazului in care datele au fost utilizate de Partea Contractanta pirta cu incalcarea dispozitiilor prezentei conventii.

ART. 117

(1) In ceea ce priveste prelucrarea automata a datelor personale care sint transmise in temeiul acestui titlu, fiecare Parte Contractanta adopta la nivel national, pina la intrarea in vigoare a prezentei Conventii, masurile necesare pentru a atinge un nivel de protectie al datelor personale cel putin egal cu cel care rezulta din principiile Conventiei Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protectia persoanelor cu privire la prelucrarea automata a datelor personale si luind in considerare Recomandarea R (87) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Ministri al Consiliului Europei care reglementeaza utilizarea datelor personale in sectorul politienesc.

(2) Transmiterea datelor personale prevazuta de acest titlu va fi efectuata numai daca masurile pentru protectia datelor personale prevazute in paragraful 1 au intrat in vigoare pe teritoriul Partii Contractante interesate de transmitere.

ART. 118

(1) Fiecare Parte Contractanta adopta, in ceea ce priveste sectiunea sa nationala din Sistemul de Informare Schengen, masurile necesare pentru:

a) a preveni accesul oricarei persoane neautorizate la instalatiile utilizate pentru prelucrarea datelor personale (verificarea accesului la aceste instalatii);

b) a preveni citirea, copierea, modificarea sau eliminarea suporturilor de date de catre persoane neautorizate (controlul suporturilor de date);

c) a preveni introducerea neautorizata unor date in fisier si orice consultare, modificare sau stergere neautorizata a unor date personale introduse in fisier (controlul introducerii datelor);

d) a preveni utilizarea sistemului de prelucrare automata a datelor de catre persoane neautorizate prin intermediul echipamentelor de transmitere de date (controlul utilizarii);

e) a garanta ca, in ceea ce priveste utilizarea unui sistem automat de prelucrare a datelor, persoanele autorizate au acces numai la datele pentru care sint responsabile (controlul accesului); a garanta ca se pot controla si stabili autoritatile carora li se pot transmite datele personale prin echipamentul de transmitere a datelor (controlul transmiterii);

g) a garanta ca se poate controla si stabili a posteriori care date personale au fost introduse in sistemul de prelucrare automata a datelor, precum si momentul si persoana care le-a introdus (controlul introducerii datelor);

h) a preveni citirea, copierea, modificarea sau stergerea datelor personale in timpul transmiterii lor sau a transportului suporturilor de date (controlul transportului).

(2) Fiecare Parte Contractanta trebuie sa ia masuri speciale pentru a asigura securitatea datelor atunci cind acestea sint transmise catre servicii situate in afara teritoriilor Partilor Contractante. Aceste masuri trebuie comunicate autoritatii comune de control.

(3) Pentru prelucrarea datelor in sectiunea sa nationala din Sistemul de Informare Schengen, fiecare Parte Contractanta poate desemna numai persoane cu calificare speciala, supuse controalelor de securitate.

(4) Partea Contractanta responsabila pentru serviciul de asistenta tehnica a Sistemului de Informare Schengen ia, in privinta acestui serviciu, toate masurile stabilite in paragrafele 1-3.

CAP. 4

Impartirea costurilor Sistemului de Informare Schengen

ART. 119

(1) Costurile crearii si utilizarii serviciului de asistenta tehnica la care se refera articolul 92, inclusiv costul cablarii pentru conectarea sectiunilor nationale ale Sistemului de Informare Schengen la serviciul de asistenta tehnica, sint suportate in comun de Partile Contractante. Cota fiecărei Parti Contractante se determina conform procentului aplicat bazei uniforme de stabilire a TVA pentru fiecare Parte Contractanta, asa cum este definita in articolul 2, paragraful 1, litera c) din Decizia Consiliului Comunitatilor Europene din 24 iunie 1988 cu privire la sistemul resurselor proprii ale Comunitatilor.

(2) Fiecare Parte Contractanta suporta costurile crearii si utilizarii sectiunii nationale din Sistemul de Informare Schengen.

Titlul V

Transportul si circulatia marfurilor

ART. 120

(1) Partile Contractante asigura in comun ca legile, dispozitiile lor de reglementare si administrative nu impiedica in mod nejustificat circulatia marfurilor la frontierele interne.

(2) Partile Contractante faciliteaza circulatia marfurilor la frontierele interne prin indeplinirea formalitatilor referitoare la prohibitii sau restrictii in momentul vamuirii bunurilor, in vederea introducerii acestora in consum.

Operatiunea de vamuire poate fi efectuata fie in interiorul tarii, fie la frontiera interna, la alegerea partii interesate. Partile Contractante se straduiesc sa incurajeze efectuarea operatiunilor de vamuire in interiorul tarii.

(3) Cit timp nu este posibil ca in anumite domenii sa se ajunga, in tot sau in parte, la simplificarile prevazute in paragraful 2, Partile Contractate se straduiesc sa indeplineasca aceste conditii intre ele sau in cadrul Comunitatilor Europene.

Acest paragraf se aplica in special in ceea ce priveste monitorizarea respectarii reglementarilor privind licentele de transport, inspectiile tehnice ale mijloacelor de transport, controalele veterinare si controalele privind sanatatea animalelor, controalele veterinare privind sanatatea si igiena, controalele privind sanatatea plantelor si monitorizarea transporturilor bunurilor si deseurilor periculoase.

(4) Partile Contractante se straduiesc sa armonizeze formalitatile privind circulatia marfurilor la frontierele externe si, totodata, sa monitorizeze indeplinirea acestora potrivit unor principii uniforme. In acest scop, Partile Contractante actioneaza unitar in Comitetul executiv, in cadrul Comunitatilor Europene si al altor foruri internationale.

ART. 121

(1) Partile Contractante, in acord cu legislatia comunitara, renunta la controale si inceteaza sa ceara prezentarea certificatelor de sanatate a plantelor, prevazute de legislatia comunitara pentru anumite plante si produse din plante.

Comitetul executiv alcatuieste lista plantelor si a produselor din plante pentru care se aplica simplificarea prevazuta in primul alineat al prezentului articol. Comitetul executiv poate sa modifice aceasta lista si sa stabileasca data intrarii in vigoare a acestor amendamente. Partile Contractante se informeaza reciproc despre masurile adoptate.

(2) Daca exista pericolul introducerii sau raspindirii unor organisme daunatoare, o Parte Contractanta poate cere reintroducerea temporara a masurilor de supraveghere prevazute de legislatia comunitara si le poate aplica. Ea trebuie sa informeze despre aceasta imediat, in scris, celelalte Parti Contractante, aratind si motivele pentru care a luat respectiva decizie.

(3) Certificatele de sanatate a plantelor pot fi folosite in continuare drept certificate cerute in virtutea legii privind protejarea speciilor.

(4) Autoritatile competente emit, la cerere, certificate de sanatate a plantelor, atunci cind se intentioneaza expedierea in tot sau in parte a acestora in vederea reexportarii, daca cerintele privind sanatatea plantelor sint indeplinite cu privire la plantele sau produsele din plante in cauza.

ART. 122

(1) Partile Contractante isi intensifica cooperarea in vederea asigurarii transportului in siguranta al marfurilor periculoase si se obliga sa armonizeze dispozitiile nationale adoptate in aplicarea conventiilor internationale in vigoare. In plus, mai ales in vederea pastrarii nivelului de siguranta existent, ele se obliga la:

- a) armonizarea cerintelor cu privire la calificarea profesionala a soferilor;
- b) armonizarea procedurilor si a frecventei controalelor care se efectueaza in cursul transportului si in intreprinderi;

c) armonizarea reglementarilor continutului constitutiv al faptelor pedepsibile, precum si a dispozitiilor legale privind sanctiunile aplicabile;

d) asigurarea schimbului permanent al informatiilor si al experientei dobindite cu privire la masurile aplicate si la controalele efectuate.

(2) Partile Contractante isi intensifica cooperarea in vederea efectuarii controalelor asupra transferurilor de deseuri periculoase si nepericuloase peste granitele interne.

In acest scop, ele se straduiesc sa adopte o pozitie comuna cu privire la modificarea directivelor comunitare privind supravegherea si gestiunea transferurilor de deseuri periculoase si cu privire la adaptarea unor acte comunitare privind deseurile nepericuloase, pentru a crea o infrastructura adecvata pentru indepartarea acestora si pentru a introduce standarde cu grad inalt de armonizare pentru indepartarea deseurilor.

In absenta unor norme comunitare privind deseurile nepericuloase, controalele privind transferul acestor deseuri se efectueaza in baza unor proceduri speciale potrivit carora transferul spre locul de destinatie poate fi controlat in momentul prelucrarii.

Dispozitiile celei de-a doua faze a paragrafului 1 se aplica si prezentului paragraf.

ART. 123

(1) Partile Contractante se obliga sa se consulte reciproc in scopul eliminarii in relatiile dintre ele a obligatiei actuale de a emite o licenta pentru exportul de produse industriale si tehnologii strategice si al inlocuirii acestor licente, daca este necesar, printr-o procedura flexibila, in cazurile in care tarile de prima si ultima destinatie sint Parti Contractante.

Sub rezerva acestor consultari si pentru a garanta eficienta acestor controale, daca se dovedesc necesare, Partile Contractante se straduiesc, prin cooperare strinsa in cadrul unui sistem de coordonare, sa efectueze schimburi de informatii in modalitatea permisa de legislatia lor nationala.

(2) In ceea ce priveste alte produse decit produsele industriale si tehnologiile strategice la care se refera paragraful 1, Partile Contractante se straduiesc, pe de o parte, sa efectueze formalitatile de export in interiorul tarii si, pe de alta parte, sa isi armonizeze procedurile de supraveghere.

(3) In cadrul obiectivelor stabilite in paragrafele 1 si 2, Partile Contractante incep consultari cu ceilalti parteneri in cauza.

ART. 124

Numarul si frecventa controalelor asupra marfurilor in timpul circulatiei calatorilor la frontierele interne se reduc la cel mai scazut nivel posibil. Reducerile ulterioare si, in final, eliminarea acestor controale depind de cresterea treptata a exceptarilor pentru calatori si de dezvoltarea viitoare a normelor aplicabile calatorilor care trec granitele.

ART. 125

(1) Partile Contractante incheie acorduri cu privire la detasarea agentilor de legatura din administratiile lor vamale.

(2) Detasarea agentilor de legatura se realizeaza pentru obiectivele generale ale promovarii si accelerarii cooperarii intre Partile Contractante, in special in cadrul conventiilor si al actelor comunitare existente privind asistenta reciproca.

(3) Sarcinile agentilor de legatura au natura consultativa si de oferire a asistentei. Acestia nu sint abilitati sa ia, din proprie initiativa, masuri de administrare vamala. Ei

furnizeaza informatii si isi indeplinesc sarcinile potrivit instructiunilor primite de la Partea Contractanta de origine.

Titlul VI

Protectia datelor personale

ART. 126

(1) In ceea ce priveste prelucrarea automata a datelor personale transmise in aplicarea prezentei conventii, fiecare Parte Contractanta adopta, cel tirziu pina la data intrarii in vigoare a prezentei conventii, dispozitiile nationale necesare pentru atingerea unui nivel de protectie a datelor personale cel putin egal cu cel care rezulta din principiile Conventiei Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protectia persoanelor cu privire la prelucrarea automata a datelor personale.

(2) Datele personale prevazute de aceasta conventie nu pot fi transmise decit dupa ce dispozitiile pentru protectia datelor personale mentionate in paragraful 1 au intrat in vigoare pe teritoriul Partilor Contractante implicate in astfel de transmiteri.

(3) In plus, in privinta prelucrarii automate a datelor personale transmise in temeiul acestei conventii se aplica urmatoarele dispozitii:

a) datele pot fi utilizate de Partea Contractanta destinatară numai in scopurile pentru care aceasta conventie stipuleaza ca astfel de date pot fi transmise; astfel de date pot fi utilizate in alte scopuri numai cu autorizarea prealabila a Partii Contractante care transmite datele si cu respectarea legislatiei Partii Contractante destinatară; o asemenea autorizare poate fi acordata numai in masura in care legislatia nationala a Partii Contractante care transmite datele permite acest lucru;

b) datele pot fi utilizate numai de autoritatile judiciare si de departamentele si autoritatile care executa o sarcina sau indeplinesc o functie in legatura cu scopurile precizate la litera a);

c) Partea Contractanta care transmite datele este obligata sa asigure exactitatea acestora; daca observa, fie din proprie initiativa, fie ca urmare a sesizării persoanei in cauza, ca datele sint inexacte sau ca nu trebuiau transmise sau furnizate, trebuie sa informeze imediat despre aceasta Partea sau Partile Contractante destinatară; aceasta din urma este obligata sa corecteze sau sa distruga datele sau sa declare ca aceste date sint inexacte sau ca nu trebuiau transmise;

d) o Parte Contractanta nu poate invoca faptul ca o alta Parte Contractanta a transmis date inexacte, pentru a se exonera de raspunderea fata de o parte prejudiciata potrivit legislatiei sale nationale; daca Partea Contractanta destinatară este obligata la plata despagubirilor pentru ca a utilizat datele inexacte transmise, Partea Contractanta care a transmis datele va restitui in intregime Partii Contractante destinatară sumele platite cu titlu de despagubiri;

e) transmiterea si receptionarea datelor personale trebuie sa fie inregistrata atit in fisierul de date de origine, cit si in fisierul in care au fost incorporate;

f) autoritatea comuna de control mentionata in articolul 115 poate, la cererea uneia din Partile Contractante, sa emita un aviz cu privire la dificultatile de aplicare sau de interpretare ale acestui articol.

(4) Prezentul articol nu se aplica transmiterilor de date prevazute de titlul II, CAP. 7 si titlul IV. Paragraful 3 nu se aplica transmiterilor de date prevazute de titlul III, capitolele 2, 3, 4 si 5.

ART. 127

(1) Daca datele personale sint transmise altei Parti Contractante in aplicarea dispozitiilor prezentei conventii, dispozitiile articolului 126 se aplica si transmiterilor de date dintr-un fisier static*) si incorporarii acestora intr-un alt fisier de date de acelasi tip.

(2) Daca datele personale sint transmise altei Parti Contractante in temeiul prezentei conventii in alte cazuri decit cele reglementate de articolul 126, paragraful 1, sau de paragraful 1 din prezentul articol, se aplica dispozitiile articolului 126, paragraful 3, cu exceptia literei e). De asemenea, se aplica urmatoarele dispozitii:

a) se tine o evidenta scrisa a transmiterii si receptarii de date personale; aceasta dispozitie nu se aplica daca, pentru utilizarea datelor respective, nu este necesara inregistrarea lor, in special daca acestea nu sint folosite sau sint folosite foarte putin;

b) Partea Contractanta destinata sa garanteze, in ceea ce priveste utilizarea datelor transmise, un nivel de protectie cel putin egal cu acela prevazut de legislatia sa nationala pentru utilizarea datelor de natura similara;

c) accesul la date si conditiile in care acesta se aproba sint guvernate de legislatia nationala a Partii Contractante careia i s-a inaintat o astfel de cerere de persoana interesata.

(3) Prezentul articol nu se aplica transmiterilor de date prevazute de titlul II, CAP. 7, de titlul III, capitolele 2, 3, 4 si 5, precum si de titlul IV.

*) Fisier in care datele nu se prelucreaza in mod automat.

ART. 128

(1) Transmiterile de date personale prevazute de prezenta conventie nu pot avea loc pina cind Partile Contractante implicate in aceste transmiteri nu au insarcinat o autoritate nationala de control cu monitorizarea independenta a respectarii dispozitiilor articolelor 126 si 127, in ceea ce priveste prelucrarea datelor personale, precum si a reglementarilor adoptate in aplicarea lor.

(2) Daca o Parte Contractanta a insarcinat, potrivit legislatiei sale nationale, o autoritate de control cu monitorizarea independenta a respectarii, intr-unul sau in mai multe domenii, a dispozitiilor care privesc protejarea datelor personale neincorporate intr-un fisier de date, acea Parte Contractanta insarcineaza aceeaasi autoritate sa supravegheze respectarea dispozitiilor acestui titlu si in domeniile susmentionate.

(3) Prezentul articol nu se aplica transmiterilor de date prevazute de titlul II, CAP. 7 si de titlul III, capitolele 2, 3, 4 si 5.

ART. 129

In ceea ce priveste transmiterea de date in baza CAP. 1 din titlul III, tarile Contractante se obliga, fara a aduce atingere dispozitiilor articolelor 126 si 127, sa asigure un nivel de

proteție a datelor personale care să fie conformă cu principiile Recomandării R (R7) 15 din 17 septembrie 1987 a Comitetului de Miniștri al Consiliului European care reglementează utilizarea datelor personale în sectorul polițienesc. În plus, în ceea ce privește transmisiunile efectuate în fața articolului 46, se aplică următoarele dispoziții:

a) datele pot fi utilizate de Partea Contractantă destinată numai în scopurile stabilite de Partea Contractantă care furnizează aceste date și cu respectarea condițiilor impuse de aceasta din urmă;

b) datele pot fi înaintate numai departamentelor și autorităților polițienesti; aceste date pot fi comunicate altor departamente doar cu autorizarea prealabilă a Partii Contractante care le-a furnizat;

c) Partea Contractantă destinată informează, la cerere, Partea Contractantă care a transmis datele, despre utilizarea acestora și despre rezultatele obținute astfel.

ART. 130

Dacă datele personale sunt transmise printr-un agent de legătură menționat la articolul 47 sau la articolul 125, dispozițiile prezentului titlu se aplică numai dacă acest agent de legătură transmite astfel de date Partii Contractante care l-a detasat pe teritoriul celeilalte Partii Contractante.

Titlul VII

Comitetul executiv

ART. 131

(1) Se instituie un Comitet executiv pentru aplicarea prezentei convenții.

(2) Fără a aduce atingere competențelor speciale care îi sunt atribuite prin prezenta convenție, Comitetul executiv are ca misiune să asigure aplicarea corectă a prezentei convenții.

ART. 132,

(1) Fiecare Parte Contractantă dispune de un loc în Comitetul executiv. Partile Contractante sunt reprezentate în Comitet de un ministru responsabil cu aplicarea prezentei convenții; acesta poate fi asistat de experții necesari, care pot participa la deliberări.

(2) Comitetul executiv hotărăște în unanimitate. Comitetul își reglementează modul de funcționare; în acest sens, el poate adopta o procedură scrisă pentru luarea deciziilor.

(3) La cererea unui reprezentant al unei Partii Contractante, decizia finală cu privire la un proiect asupra căreia a statuat Comitetul executiv poate fi amânată cu cel mult două luni de la prezentarea proiectului.

(4) În vederea pregătirii deciziilor sau pentru alte activități, Comitetul executiv poate crea grupuri de lucru alcătuite din reprezentanții administrațiilor Partilor Contractante.

ART. 133

Comitetul executiv se întrunește, prin rotație, pe teritoriul fiecărei Partii Contractante. El se întrunește ori de câte ori este necesar pentru buna executare a sarcinilor sale.

Titlul VIII

Dispoziții finale

ART. 134

Dispozitiile prezentei conventii se aplica numai in masura in care sint compatibile cu dreptul comunitar.

ART. 135

Dispozitiile prezentei conventii se aplica sub rezerva dispozitiilor Conventiei de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiatilor, modificata prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.

ART. 136

(1) O Parte Contractanta care intentioneaza sa negocieze cu un stat tert in privinta controlului la frontiera, informeaza celelalte Parti Contractante.

(2) Nici o Parte Contractanta nu va incheia, cu unul sau mai multe state terte, acorduri de simplificare sau de eliminare a controalelor la frontiera, fara acordul prealabil al celorlalte Parti Contractante, sub rezerva dreptului statelor membre ale Comunitatilor Europene de a incheia in comun astfel de acorduri.

(3) Dispozitiile paragrafului 2 nu se aplica acordurilor asupra traficului local de frontiera, daca aceste acorduri sint in conforme cu exceptarile si reglementarile prevazute in articolul 3, paragraful 1.

ART. 137

Nu sint admise rezerve la prezenta conventie, cu exceptia celor prevazute de articolul 60.

ART. 138

In ceea ce priveste Republica Franceza, dispozitiile prezentei conventii se aplica numai pe teritoriul european al Republicii Franceze.

In ceea ce priveste Regatul Olandei, dispozitiile prezentei conventii se aplica numai pe teritoriul situat in Europa al Regatului Olandei.

ART. 139

(1) Prezenta conventie va fi supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului; acesta va notifica depunerea tuturor Partilor Contractante.

(2) Prezenta conventie va intra in vigoare in prima zi a celei de-a doua luni care urmeaza depunerii ultimului instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare. Dispozitiile care privesc instituirea, activitatile si competentele Comitetului executiv se vor aplica de la intrarea in vigoare a prezentei conventii. Celelalte dispozitii se vor aplica din prima zi a celei de-a treia luni de la intrarea in vigoare a prezentei conventii.

(3) Guvernul Marelui Ducat al Luxemburgului va notifica tuturor Partilor Contractante data intrarii in vigoare.

ART. 140

(1) Orice stat membru al Comunitatilor Europene poate deveni parte la aceasta conventie. Aceasta aderare va face obiectul unui acord intre statul respectiv si Partile Contractante.

(2) Acest acord este supus ratificarii, acceptarii sau aprobarii statului aderent si al fiecarei Parti Contractante. El va intra in vigoare in prima zi a celei de-a doua luni care urmeaza depunerii ultimului instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ART. 141

(1) Orice Parte Contractanta poate supune depozitarului o propunere de modificare a acestei Conventii. Depozitarul inainteaza propunerea celorlalte Parti Contractante. La cererea uneia din Partile Contractante, Partile Contractante reexamineaza dispozitiile Conventiei daca, in opinia lor, a intervenit o schimbare fundamentala in conditiile existente la data intrarii in vigoare a Conventiei.

(2) Partile Contractante adopta de comun acord modificarile la prezenta conventie.

(3) Modificarile vor intra in vigoare in prima zi a celei de-a doua luni care urmeaza depunerii ultimului instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ART. 142

(1) In momentul incheierii conventiilor intre statele membre ale Comunitatilor Europene in vederea realizarii unui spatiu fara frontiere interne, Partile Contractante se pun de acord in legatura cu conditiile in care dispozitiile prezentei Conventii vor fi inlocuite sau modificate in lumina dispozitiilor corespunzatoare ale acestor conventii.

In acest scop, Partile Contractante vor lua in considerare faptul ca dispozitiile prezentei conventii pot prevedea o cooperare mai larga decit cea care rezulta din dispozitiile conventiilor mentionate mai sus.

Dispozitiile care le incalca pe cele convenite de statele membre ale Comunitatilor Europene trebuie adaptate.

(2) Amendamentele la aceasta Conventie considerate necesare de Partile

Contractante sint supuse ratificarii, acceptarii sau aprobarii. Dispozitiile articolului 141, paragraful 3, sint aplicabile; prin aceasta se intelege ca amendamentele nu vor intra in vigoare inainte de intrarea in vigoare a conventiilor mentionate intre statele membre ale Comunitatilor Europene.

Drept care, reprezentantii Partilor Contractante au semnat prezenta Conventie.

Intocmita la Schengen, la nouasprezece iunie o mie noua sute nouazeci, intr-un exemplar unic in limba franceza, in limba germana si in limba olandeza, toate textele fiind egal autentice, care va fi depus in arhivele guvernului Marelui Ducat al Luxemburgului, care va remite cite o copie certificata fiecarei Parti Contractante.

Actul final

In momentul semnarii Conventiei de aplicare a Acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 intre guvernele statelor din Uniunea Economica Benelux, Republica Federala Germania si Republica Franceza privind eliminarea graduala a controalelor la frontierele comune, Partile Contractante au adoptat urmatoarele declaratii:

1. Declaratie comuna privind articolul 139

Inca inainte de intrarea in vigoare a Conventiei, statele semnatare se informeaza reciproc despre toate circumstantele care prezinta importanta in domeniile vizate de conventie si pentru intrarea in vigoare a acesteia.

Conventia nu va intra in vigoare pina cind conditiile prelabile pentru aplicarea sa nu vor fi indeplinite in statele semnatare si pina cind controalele la frontierele externe nu vor fi efective.

2. Declaratie comuna privind articolul 4

Partile Contractante se obliga sa depuna toate eforturile necesare pentru a respecta simultan termenul limita si pentru a preveni orice deficit de securitate. Pina la 31 decembrie 1992 Comitetul executiv examineaza progresele care au fost realizate. Regatul Olandei subliniaza ca dificultatile in respectarea termenului limita intr-un aeroport determinat nu pot fi excluse, dar acest lucru nu va genera nici un deficit de securitate. Celelalte Parti Contractante vor lua in considerare aceasta situatie, fara ca prin aceasta sa se cauzeze dificultati pentru piata interna.

In cazul aparitiei unor dificultati, Comitetul executiv examineaza conditiile optime pentru aplicarea simultana a acestor masuri pe aeroporturi.

3. Declaratie comuna privind articolul 71, paragraful 2

In masura in care o Parte Contractanta deroga de la principiul stabilit in articolul 71, paragraful 2, in legatura cu politica sa nationala de prevenire si tratare a dependentei de stupefiante si de substante psihotrope, toate Partile Contractante adopta masurile administrative si penale necesare pentru a preveni si a sanctiona importul si exportul ilicit al acestor produse si substante, in special spre teritoriile celorlalte Parti Contractante.

4. Declaratie comuna privind articolul 121

In masura in care este in acord cu dreptul comunitar, Partile Contractante renunta la controale si inceteaza sa ceara prezentarea certificatelor de sanatate a plantelor, prevazute de dreptul comunitar pentru plantele si produsele din plante:

- a) enumerate mai jos, la punctul 1 sau
- b) enumerate mai jos, la punctele 2-6 si care provin dintr-una din Partile

Contractante:

1. Fire de flori si parti din plante care pot fi folosite in scop ornamental din:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis

2. Fructe proaspete de:

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus

3. Lemn de:

Castanea

Quercus

4. Mediu de crestere compus in tot sau in parte din pamint sau din materii organice solide, cum ar fi parti din plante, turba si scoarta cu cernoziom, dar nu in intregime din turba.

5. Seminte

6. Plante vii enumerate mai jos si care apar in Codul CN prezentat in continuare in Nomenclatorul Vamal publicat in JOCE din 7 septembrie 1987.

Codul CN Descrierea

0601 20 30 - bulbi, tuberculi, radacini tuberculare si rizomi, sub forma de lastari sau de flori: orhidee, zambile, narcise si lalele;

0601 20 90 - bulbi, tuberculi, radacini tuberculare si rizomi, sub forma de lastari sau de flori: altele;

0602 30 10 - Rhododendron simsii (Azalea indica);

0602 99 51 - plante de exterior: plante perene;

0602 99 59 - plante de exterior: altele;

0602 99 91 - plante de interior: plante care infloresc cu muguri sau flori, cu exceptia cactusilor;

0602 99 99 - plante de interior: altele.

5. Declaratie comuna privind politicile nationale in domeniul azilului

Partile Contractante vor inventaria politicile nationale in domeniul azilului, in vederea armonizarii acestora.

6. Declaratie comuna privind articolul 132

Partile Contractante isi informeaza parlamentele cu privire la aplicarea acestei Conventii.

Intocmita la Schengen, la nouasprezece iunie o mie noua sute nouazeci, intr-un exemplar unic in limba franceza, in limba germana si in limba olandeza, toate textele fiind egal

autentice, care va fi depus in arhivele guvernului Marelui Ducat al Luxemburgului, care va remite cite o copie certificata fiecarei Parti Contractante.

Minuta

Pe linga Actul final la Conventia de aplicare a Acordului de la Schengen din 14 iunie 1985 intre guvernele statelor din Uniunea Economica Benelux Republica Federala Germania si Republica Franceza privind eliminarea graduala a controalelor la frontierele comune, Partile Contractante au adoptat urmatoarele declaratii comune si au luat nota de urmatoarele declaratii unilaterale facute in legatura cu conventia susmentionata:

I. Declaratie cu privire la domeniul de aplicare a conventiei

Partile Contractante constata ca dupa unificarea celor doua state germane domeniul de aplicare a prezentei conventii se extinde, conform dreptului international, si asupra teritoriului actual al Republicii Democratice Germane.

II. Declaratiile Republicii Federale Germania privind interpretarea conventiei

(1) Conventia a fost incheiata in lumina viitoarei unificari a celor doua state germane.

Republica Democrată Germană nu este o țară străină față de Republica Federală Germania.

Articolul 136 nu se aplica in relatiile dintre Republica Federala Germania si Republica Democrată Germană.

(2) Aceasta conventie nu aduce atingere acordurilor incheiate prin schimbul de scrisori germano-austriac din 20 august 1984 privind simplificarea controalelor la frontiera lor comuna in privinta cetatenilor ambelor state. Aceste acorduri vor trebui oricum aplicate in lumina cerintelor prioritare ale Partilor Contractante Schengen privind securitatea si imigrarea, astfel incit, in practica, aceste facilitati se vor limita doar la cetatenii austrieci.

III. Declaratia Regatului Belgiei privind articolul 67

Procedura care va fi aplicata pe plan intern pentru indeplinirea executarii unei hotariri judecatoresti straine nu va fi cea mentionata in legea belgiana cu privire la transferul persoanelor condamnate intre state, ci o procedura speciala, care va fi stabilita in momentul ratificarii prezentei conventii.

Intocmita la Schengen, la nouasprezece iunie o mie noua sute nouazeci, intr-un exemplar unic in limba franceza, in limba germana si in limba olandeza, toate textele fiind egal autentice, care va fi depus in arhivele guvernului Marelui Ducat al Luxemburgului, care va remite cite o copie certificata fiecarei Parti Contractante.

Declaratie comuna a ministrilor si secretarilor de stat reuniti la Schengen la 19 iunie 1990

Guvernele Partilor Contractante la Acordul Schengen vor incepe sau vor continua discutiile, in special in urmatoarele domenii:

- imbunatatirea si simplificarea practicii in materie de extradare;
- imbunatatirea cooperarii cu privire la procedura in domeniul incalcarii reglementarilor privind circulatia rutiera;
- acorduri pentru recunoasterea reciproca a pierderii dreptului de a conduce vehicule cu motor;
- posibilitatea de percepere reciproca a amenzilor;
- introducerea normelor privind transferul reciproc de proceduri in materie penala, inclusiv posibilitatea de a transfera persoana acuzata in tara sa de origine;
- introducerea normelor privind repatrierea minorilor sustrasi ilegal de sub autoritatea persoanei responsabile pentru exercitarea drepturilor parintesti;
- simplificarea in continuare a controalelor privind circulatia comerciala a marfurilor.

Intocmita la Schengen, la nouasprezece iunie o mie noua sute nouazeci, intr-un exemplar unic in limba franceza, in limba germana si in limba olandeza, toate textele fiind egal autentice, care va fi depus in arhivele guvernului Marelui Ducat al Luxemburgului, care va remite cite o copie certificata fiecarei Parti Contractante.